

Bacheloroppgave

Kvalitetssikring av praksis ved medieproduksjonsstudiet
ved Høgskulen i Volda

Tuva Elise M. Kårstad

MID230/MID203
Medieproduksjon
2022

Calibri, 12 pkt
Antall ord: 14575

HØGSKULEN
I VOLDA

Sammendrag

Hvordan passer Høgskulen i Volda (HVO) på at medieproduksjonsstudenter får en vellykket praksisperiode? Denne oppgaven evaluerer praksisordningen ved medieproduksjonsstudiet ved Høgskulen i Volda. Oppgaven tar utgangspunkt i hovedtemaene fra NOKUT rapporten *Kvalitet i Praksis- utfordringer og muligheter* for å systematisk evaluere praksis for medieproduksjonsstudentene. I tillegg, ser oppgaven på fordelene med praksisavtaler med eksterne praksisplasser som kan øke kvalitetssikringen. HVO har nylig signert en praksisavtale med Innovasjon Norge i Silicon Valley og New York City. Undersøkelsen i denne oppgaven trekker frem mulighetene og kvalitetssikringen av dette samarbeidet. Sist, men ikke minst, ser oppgaven på arbeidslivsrelevans i studiet og hvordan praksis kan bidra til dette.

Table of Contents

FORSIDE	1
SAMMENDRAG	2
1 INNLEDNING	5
1.1 PROBLEMSTILLING	7
1.2 MOTIVASJON FOR OPPGAVEN	7
2 TEORI	7
2.1 EKSISTERENDE TEORI	7
2.1.1 <i>Integrasjon av praksis i studieprogrammet</i>	9
2.1.2 <i>Rammebetingelser</i>	9
2.1.3 <i>Organisering</i>	10
2.1.4 <i>Samarbeid</i>	10
2.1.5 <i>Kommunikasjon og informasjonsflyt</i>	10
2.1.6 <i>Oppfølging og veiledning av studenter</i>	10
2.1.7 <i>Vurdering</i>	11
2.1.8 <i>Kvalitetssikring</i>	11
3 METODE	11
3.1 KVALITATIV METODE	12
3.2 KVANTITATIV METODE	13
3.3 VALG AV DATAKILDER OG VARIABLER	14
3.4 VALG AV TIDSPERSPEKTIV	14
3.5 METODEKVALITET	14
3.5.1 <i>Reliabilitet/Pålitelighet, Validitet/Gyldighet, Generalisering/Overførbarhet</i>	15
3.6 ETISKE SPØRSMÅL	15
4 PRESENTASJON AV FUNN	16
4.1 INTEGRASJON AV TEORI I PRAKSIS	16
4.1.1 <i>Høgskulen i Volda</i>	16
4.1.2 <i>Studentene</i>	18
4.2 RAMMEBETINGELSER.....	21
4.2.1 <i>Høgskulen i Volda</i>	21
4.2.2 <i>Studentene</i>	23
4.3 ORGANISERING	24
4.3.1 <i>Høgskulen i Volda</i>	24
4.3.2 <i>Studentene</i>	26
4.4 SAMARBEID	27
4.4.1 <i>Høgskulen i Volda</i>	27
4.4.2 <i>Studentene</i>	29
4.5 KOMMUNIKASJON OG INFORMASJONSFLYT	30
4.5.1 <i>Høgskulen i Volda</i>	30
4.5.2 <i>Studentene</i>	30
4.6 OPPFØLGING OG VEILEDNING.....	33
4.6.1 <i>Høgskulen i Volda</i>	33
4.6.2 <i>Studentene</i>	34
4.7 VURDERING	36
4.7.1 <i>Høgskulen i Volda</i>	36
4.7.2 <i>Studentene</i>	37
4.8 KVALITETSSIKRING.....	37
4.8.1 <i>Høgskulen i Volda</i>	37
4.8.2 <i>Studentene</i>	39
4.9 ARBEIDSLIVSRELEVANS.....	40
4.9.1 <i>Høgskulen i Volda</i>	40

4.9.2 Studentene.....	41
4.10 ANDRE KOMMENTARER	42
4.11 FUNN AV SAMARBEIDET MED INNOVASJON NORGE OG HVO	43
5 ANALYSE AV FUNN	45
6 KONKLUSJON	54
LITTERATURLISTE	56
VEDLEGG	57
1.0 SPØRREUNDERSØKELSE FOR MEDIEPRODUKSJONSSTUDENTENE	57
2.0 INTERVJUGUIDE	57
2.1 Programansvarlig, Irene Hillestad	57
2.2 Fagligansvarlig for InternAbroad, Tormod Utne	57
2.3 Innovasjon Norge, Alexander Bergo	57
3.0 TRANSKRIBERING	57
3.1 Programansvarlig, Irene Hillestad	57
3.2 Fagligansvarlig for InternAbroad, Tormod Utne	57
3.3 Innovasjon Norge, Alexander Bergo	57

1 Innledning

Hvor viktig er samsvaret mellom teori og praksis? I første kapittel av *The Reflective Practitioner: How Professionals Think in Action*, fordypet forfatteren seg i ulike samfunnsviktige profesjoner som, for eksempel, lege, ingeniør, og arkitekt. Disse profesjonene jobber for å løse samfunnsoppgaver, men på grunn av manglende samsvar mellom teori og praksis klarer de ikke alltid å løse oppgaven uten uønskede bieffekter som skaper utilsiktede problemer. Boken konstaterer at det er viktig at teori og praksis samsvarer slik at profesjonene gjennomfører de samfunnsoppgavene de er lært opp til uten å skape flere problemer (Schön, 2016, s. 3-20).

Stortingsmelding 16 (2020-2021) *Utdanning for omstilling - økt arbeidslivsrelevans i høyere utdanning*, oppfordrer universitets- og høyskolesektoren og arbeidslivet til å samarbeide tettere for å øke relevansen i utdanningene slik at studentene er i bedre stand til å møte et samfunn og arbeidsliv i omstilling og endring (Meld. St. 16). Ekstern praksis er en måte å integrere teori i praksis for universitets- eller høyskolestudenter, samtidig som de får erfaring i arbeidslivet. Det er ulike teorier for hvordan en skal lære i praksis, men gjennom «legitimate peripheral participation» er aktiv deltagelse viktigere enn observasjon (Lave & Wegner, 2020, s. 94-95). En forlenget periode med «legitimate peripherality» lar praktikanten lære og gjøre praksisen til sin egen, de absorberer praksisen, vanene, og ferdighetene og utvikler en identitet innenfor arbeidskulturen (ibid., s. 122). Gjennom praksis får praktikanten utviklet sin profesjonelle identitet som gjør de mer rustet for arbeidslivet (NOKUT, 2018, s. 1).

Ekstern praksis kan også bygge det profesjonelle nettverket til studenter, og gi de gode referanser som gjør studenten mer ansettelsesbar etter endt utdanning. I *Situated Learning: Legitimate Peripheral Participation* beskriver Lave og Wegner at det ofte er en slags formell avtale eller kontrakt mellom «master» og «apprentice», og at etter endt praksisperiode vil «masteren» gi praktikanten en velsignelse før de blir sendt videre for å jobbe på egenhånd (2020, s. 67). For å oversette dette til arbeidslivet i Norge, blir denne velsignelsen også en form for referanse som en praktikant kan senere bruke for å søke seg jobb. Både en referanse og en velsignelse viser til at praktikanten har gjennomført opplæring i praksis og

er nå egnet til å jobbe på egenhånd. Dette kan tyde på at praktikanter er mer ansettelsesverdig etter en godkjent praksisperiode siden de kan vise til erfaring og utviklet ferdigheter.

Bachelorstudiet *Medieproduksjon* ved Høgskulen i Volda (HVO), er en bred og praktisk studie som skal utdanne sine studenter til å planlegge, produsere, og formidle audiovisuelle fortellinger i ulike format (Høgskulen i Volda, 2022). Studiet utdanner til kreative yrker som, for eksempel, filmfotograf, regissør, produsent, og mye mer. Yrkene i medieproduksjon er mange og praktiskorienterte. Høgskulen i Volda baserer sin pedagogikk på noe som omtales som «Volda-modellen». «Volda-modellen» er basert på de samme teoriene som tidligere nevnt i *Situated Learning* og *The Reflective Practitioner*. I likhet med teoriene, har mediefakultetet ved HVO stort fokus på samhandlingen mellom teori og praksis.

Ekstern praksis er en del av studieløpet i medieproduksjon og bidrar til å opprettholde Volda-modellen. Praksisperioden er svært viktig for å få fart på karrieren til studenten ved å introdusere de til arbeidslivet i mediebransjen, utvikle ferdigheter innenfor feltet og knytte viktige kontakter som vil bli aktuelle for senere jobbsøking. Ekstern praksis kan gi ekstremt verdifullt læringsutbytte hvis praksisordningen er kvalitetssikret, men dessverre opplever ofte studenter at praksisperioden er et lotteri, der noen har flaks og andre uflaks (NOKUT, 2018, s. iv). HVO har opparbeidet et samarbeid med Innovasjon Norge (IN) kontorene i Nord-Amerika gjennom ordningen InternAbroad. Dette er for å sende studenter ut i praksis. Innovasjon Norge samarbeidet trekkes inn i liten grad for å eksemplifisere hvordan praksisavtaler fungerer og hvordan de kan bidra til å kvalitetssikre praksis.

Hvordan kan utdanningsinstitusjoner sikre at praksis i høyere utdanning er en verdifull læringsarena for studenter? Dette har NOKUT, nasjonalt organ for kvalitet i utdanning, forsket nærmere på gjennom prosjektet «Operasjon Praksis». Forskingen, gjennomgått fra 2018- 2020, har kartlagt funnene rundt verdien og kvaliteten av praksis i høyere utdanning i Norge gjennom 13 delrapporter. Ut ifra delrapportene har en overordnet rapport, *Kvalitet i praksis – utfordringer og muligheter*, samlet åtte hovedtema som er nøkkelpunktene for å kvalitetssikre praksis for studenter i høyere utdanning. Hovedtemaene er integrasjon av

teori i praksis, rammebetingelser, organisering, samarbeid, oppfølging og veiledning av studenter, kommunikasjon og informasjonsflyt, vurdering, og kvalitetssikring.

1.1 Problemstilling

Med bruk av hovedtemaene fra NOKUT rapporten *Kvalitet i Praksis- utfordringer og muligheter* vil denne oppgaven evaluere i hvilken grad Høgskulen i Volda tilfredsstillende disse kravene for å kvalitetssikre ekstern praksis for medieproduksjonsstudenter ved HVO.

Hvordan kan Høgskulen i Volda kvalitetssikre relevant læringsutbytte og arbeidslivsrelevans i ekstern praksis?

1.2 Motivasjon for oppgaven

Inspirasjonen bak tema for oppgaven kom i sammenheng med egen praksisperiode.

Jeg har vært praktikant hos Innovasjon Norge i Silicon Valley i tre måneder som del av det nye samarbeidet mellom Innovasjon Norge og Høgskulen i Volda. Innovasjon Norge i Silicon Valley har tilbudt medieproduksjonsstudenter å være prosjektleder og produsent for deres digitale markedsføring. Dette innebærer blant annet å lage videoer i ulike format som informerer og reklamerer for arbeidet IN gjør innenfor start-up markedet. Disse videoene vil nå ut til et publikum både i Silicon Valley og i Norge.

Denne muligheten kan være utrolig lærerik for praktikanten som får mye kreativ frihet under ansvar, men siden Silicon Valley avdelingen ikke har noen medie- eller kommunikasjonsavdeling blir praktikanten den mest erfarne innen feltet. Dette kan enten påvirke læringskurven til praktikanten på negativt vis eller oppfordre til økt selvstendighet. Jeg ville undersøke i hvilken grad HVO har ansvar for at studentene får ordentlig utbytte av praksisperioden sin og hva de gjør for å sikre det.

2 Teori

2.1 Eksisterende teori

Teoriene fra *The Reflective Practitioner: How Professionals Think in Action and Situated*

Learning: Legitimate Peripheral Participation om samsvaret mellom teori og praksis er de underliggende teoriene som støtter denne oppgaven. Ellers, er oppgaven basert på den tidligere forskningen gjennomført av NOKUT i deres prosjekt «Operasjon Praksis» som kartlegger funnene av verdiene og kvaliteten av praksis i høyere utdanning. 13 delrapporter samlet evalueringer og utredninger, spørreundersøkelser, intervjuer med og innspill fra representanter for studenter, universiteter og høyskoler, praksisfeltet, arbeidsgiver- og arbeidstakerforeninger og myndigheter (NOKUT, 2019, s. 20). NOKUT rapporten konkluderer med 8 funn, kalt hovedtema, som sentrale faktorer for å kvalitetssikre ekstern praksis for studenter. Mange av temaene tatt fra NOKUT rapporten bruker samme grunnlag som pedagogikkteoriene fra Lave og Wegner i *Situated Learning*, og Schön i *The Reflective Practitioner*. Hovedtemaene brukes for å systematisk evaluere praksisordningen for medieproduksjonsstudiet ved HVO og blir definert nedenfor i punkt 2.1.1.-2.1.8.

Ekstern praksis er en metode for å integrere teorien lært på skolebenken i en reell setting. Det bør være samsvar mellom teorien og med oppgavene som blir utført i praksisperioden (NOKUT, 2019, s. 21). Integrasjon av teori i praksis er kjernen i kvalitetssikring av ekstern praksis (ibid.).

Definisjonen av medieproduksjonsstudiet er viktig for å sikre at både fakultet og student har felles forventninger av faget og jobbmulighetene etter endt utdanning Som Schön legger vekt på i *The Reflective Practitioner* er det viktig å ha en god forståelse for hvilken profesjon man utdanner seg til og at man skal være klar over at teorien i faget støtter oppgavene i praksis (2016, s. 3-20). Når studiet er tydelig definert, er det lettere å vite hvilke praksisplasser kan være relevante i forhold til teorien lært på studiet. Ekstern praksis er viktig for å integrere arbeidslivsrelevans i studiet slik at studenten får erfaring, og kan reflektere over kobling mellom teorien lært på skolen og praksisen gjort i arbeidslivet (NOKUT, 2019, s. 27).

«Legitimate peripheral participation» er et begrep opparbeidet av Lave og Wegner for å poengtere at den mest effektive læringen skjer når man aktivt deltar i praksisen.

«Legitimate peripheral participation» lar praktikanten prøve praksisen selv og gjøre den til

sin egen. Dette bygger praktikantens profesjonelle identitet, der de både utvikler og lærer nye ferdigheter, innser deres egne styrker og svakheter, og har muligheten til å kjenne om oppgavene samsvarer med det de ønsker å jobbe videre med i fremtiden (Stalheim, 2020, s. 3).

Refleksjon er en utrolig viktig del av integrasjonen av teori i praksis. Hvis praktikanten ikke har mulighet til å reflektere over samsvaret mellom teorien de har lært på studiet og med arbeidsoppgavene de gjør i praksisperioden er det lite læringsutbytte. Refleksjonen kan gjøres enten skriftlig eller muntlig, dette er et poeng som tas opp i NOKUT hovedtemaene (NOKUT, 2019, s.22).

Høgskulen i Volda har blitt tildelt utviklingsmidler fra HK-dir¹ for å gjennomføre et samarbeidsprosjekt mellom praksisfeltet og utdanningsinstitusjonen (Swanstrøm, 2022). Praksis, oppdrag, og entreprenørskap (POE) prosjektet jobber for å integrere arbeidslivsrelevans i medie- og kulturutdanningen ved HVO.² Prosjektet er et tiltak som skal kvalitetssikre medieproduksjonsstudiets eksterne praksis i tråd med NOKUT sine anbefalinger.

2.1.1 Integrasjon av praksis i studieprogrammet

«Det skal være integrasjon mellom det studentene lærer om faget, og det de utøver i praksis.» (NOKUT, 2019, s. 21). Analysene fra «Operasjon Praksis» er at integrasjon av praksis og teori er den mest vesentlige faktoren for studentenes læringsutbytte, men at det også er en av de vanskeligste faktorene å lykkes med (NOKUT, 2019, s.22). Muligheten til å reflektere praksis i en teoretisk ramme er det som gir økt læringsutbytte og forståelse for arbeidslivsrelevans (ibid.). «Med andre ord er integrasjonen mellom campusundervisningen og praksisoppholdet selve kjernen i praksis.» (NOKUT, 2019, s.21).

2.1.2 Rammebetingelser

Rammebetingelser inkluderer lovverket som regulerer praksis, ressurser slik som tid og penger. (NOKUT, 2019, s. 22). Rammebetingelser bidrar til formalisering av forventninger og forpliktelser «Avtaler skal regulere den faglige gjennomføringen av praksis og andre forhold

¹ Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse.

² Korrespondanse med Irene Hillestad den 02. mai, 2022, og Tormod Utne den 29. april, 2022.

som er av betydning for studentenes læringsutbytte og for kvaliteten i praksis oppholdet. Dette innebærer blant annet at avtalen skal beskrive partenes rettigheter og plikter.» (NOKUT, 2019, s. 42).

2.1.3 Organisering

Organiseringen av praksis inkluderer plassering av praksisperioder i studieløpet, lengde på og antall praksisperioder, og tildeling av praksisplasser. Disse elementene har en faglig og administrativ karakter (NOKUT, 2019, s.26).

2.1.4 Samarbeid

Et godt samarbeid mellom de tre partene (institusjon, student, og praksisplass) er sentral for felles kunnskapsutvikling rundt hva og hvordan studentene skal lære. Det bidrar også til integrasjonen av teori og praksis ved å tilpasse opplegget til studentens sitt faglige nivå. Et godt samarbeid betyr også at det er en felles forståelse av formålet med praksis, noe som er essensielt for studenten slik at de kan reflektere og forstå sammenhengen mellom teori og praksis (NOKUT, 2019, s.29).

2.1.5 Kommunikasjon og informasjonsflyt

God kommunikasjon mellom institusjon, student, og praksisplass, er avgjørende for en vellykket praksisperiode. God kommunikasjon bidrar til godt samarbeid. Ikke bare er det viktig å ha en felles forståelse for det faglige, men også det administrative. Det er spesielt viktig med god kommunikasjon ved forberedelsene før praksis som for eksempel, hvem skal hvor og når. Andre faktorer gjelder klarering av praksisplass, veileder, transport, bosted, økonomi, kontrakt osv. (NOKUT, 2019, s.33). Det bør også være god kommunikasjon om forventninger til oppgaver og innsats.

2.1.6 Oppfølging og veiledning av studenter

Oppfølgingen av studenten i praksis overlates som ofte til praksisstedet siden det er vanskelig for institusjonen å ha kontroll over læringsprosessen som de ellers har (NOKUT, 2019, s. 35). «Veiledning varierer blant annet i omfang, i antall veiledere, om studentene veiledes i grupper eller alene og om praksislærer gir veiledning» (ibid.).

2.1.7 Vurdering

Vurdering skal skje i tråd med læringsutbyttebeskrivelsene for praksis, og vurderingsformen må være tilpasset til disse (NOKUT, 2019, s. 38). Vurderingsmåter varierer, men kan være alt fra arbeidskrav til praksisrapporter. Vurderingsmåten skal bidra til refleksjon rundt praksisperioden og bidra til studentens forståelse av sammenhengen mellom teori og praksis.

2.1.8 Kvalitetssikring

«Kvalitetssikring av praksis bør innebefatte alle forhold knyttet til praksis som har betydning for studentenes læring.» (NOKUT, 2019, s. 41). Utdanninger som forskriftsfester praksis i studiemodellen har ofte dedikerte kvalitetssikringsprosedyrer for praksis (ibid.). En del av kvalitetsarbeidet til institusjonen er å samle vurderinger fra praksis, både fra studenten og fra praksisplassen.

3 Metode

Metode er et samlebegrep av verktøy som brukes for å samle informasjon eller data (Næss & Pettersen, 2017, s.15-16). Informasjonen eller dataen brukes på fire områder: 1) å forstå et fenomen, 2) å tallfeste et fenomen, 3) å skaffe innsikt i en prosess eller 4) å løse et problem (Næss & Pettersen, 2017, s.16).

Forskningsdesignet til oppgaven kategoriseres som evalueringsforskning.

Evalueringsforskning kartlegger effektene av ulike tiltak, men andre dimensjoner kan også undersøkes (Busch, 2021, s.55). Gjennom en deduktiv metode har analysen i denne oppgaven tatt utgangspunkt i eksisterende teorier som har blitt utviklet gjennom tidligere forskning (Busch, 2021, s. 51). Disse teoriene er beskrevet i punkt 2.1..

To former for metode er kvalitativ og kvantitativ metode. Denne oppgaven tar i bruk en blandet metodetilnærming, også omtalt som *metodetriangulering* eller *mixed methods*, der både kvalitative og kvantitative forskningsmetoder gjennomføres (Næss & Pettersen, 2017, s.18). Denne oppgaven samler data gjennom kvalitative intervju og kvantitative spørreundersøkelser. Metodene valgt undersøker så konkret som mulig på problemstillingen, og med metodetriangulering får oppgaven innblikk i ulike perspektiv.

Metoden undersøker perspektivene til studentene, institusjonen og praksisplassen. Alle tre perspektiver er faktorer som må kommunisere og jobbe sammen for å få til en vellykket og kvalitetssikret praksisordning (NOKUT, 2019, s. 29). Dette kapittelet vil se nærmere på metodeformene, innsamling av data, valg av datakilder og variabler, tidsperspektiv, metodekvalitet, og etiske vurderinger.

3.1 Kvalitativ metode

«Kvalitative metoder retter seg mot å forstå et fenomen ved å tolke og reflektere dataen gjennom for eksempel tekst, intervju, eller observasjon» (Næss & Pettersen, 2017, s.16). Denne metoden skaffer innsikt i en prosess ved å produsere fordypende svar som hjelper forskeren med å forstå hvorfor noe skjer, hvordan folk opplever en situasjon, og hvordan folk handler deretter (ibid.). Kvalitative metoder, som for eksempel intervju, fungerer som oftest best sammen med et intensivt design (Busch, 2021, s.52). Intensive design går i dybden og samler data gjennom et fåtall av informanter (ibid.). Kvalitative forskningsintervju brukes for å forstå et fenomen gjennom intervjusubjektets sine opplevelser, meninger, holdninger og kunnskap (Næss & Pettersen, 2017, s. 76). Analysen av datamaterialet og refleksjonene gjort rundt funnene er det som kjennetegner intervju metoden som forskning (ibid.).

Denne oppgaven tar i bruk kvalitative intervju som tar utgangspunkt i et intensivt design der tre bestemte og sentrale subjekter som er representativt for fenomenet ble intervjuet om praksisordningen ved HVO, og praksissamarbeidet med Innovasjon Norge. Med informertsamtykke kan oppgaven opplyse navn og jobbtittel til intervjusubjektene. Siden intervjusubjektene er primærkilder med beslutningsmyndighet, blir svarene vektet som viktige. Svarene blir også mer troverdige når subjektene står fram med navn og posisjon. Dette hadde vært vanskeligere å oppnå hvis intervjusubjektene hadde ønsket å anonymiseres. I motsatt tilfelle kan det tenkes at intervjusubjektene snakker friere om de er anonyme (Østbye et al, 2013, s.130-132).

Gjennom en strukturert intervjuguide er spørsmålene forhåndsskrevet og delt opp under hovedtemaene fra NOKUT rapporten *Kvalitet av Praksis- utfordringer og muligheter* (Næss

& Pettersen, 2017, s.81). Selv om, intervjuet er i hovedsak styrt av en strukturert guide er det fortsatt plass til små digresjoner og oppfølgingsspørsmål som åpner for, eller avklarer, nye perspektiv og fenomen (ibid.). Ved å dele spørsmålene i kategorier på forhånd, blir etterarbeidet og struktureringen av svarene i etterkant enklere og mer relevant sett opp imot problemstillingen (Østbye et al., 2013, s.105). Hovedtemaene fungerer som et verktøy for å evaluere flere komponenter ved ekstern praksis for å kvalitetssikre at studenten får utbytte av praksisperioden. Disse hovedtemaene strukturerer oppgaven, intervjuguidene og spørreundersøkelsen på en oversiktlig måte, samtidig som at de gir grunnlag for å gå grundigere og nærmere inn på analysen.

3.2 Kvantitativ metode

Kvantitativ metode brukes for å tallfeste et fenomen. Dette gjøres ved å samle større mengder med data gjennom tall og statistikk for å finne en struktur i et større materiale (Østbye et al., 2013, s. 161). Gjennom et ekstensivt design samler forskeren data fra mange respondenter (Busch, 2021, s. 52). Dette kan gjøres gjennom en spørreundersøkelse. Spørreundersøkelser er en effektiv måte for å få informasjon fra en større gruppe respondenter og sammenligne svar og sammenhenger (Østbye et al., 2013, s.135). Svarene samlet kan omregnes til tall og legger derfor grunnlag for kvantitativ analyse (Østbye et al., 2013, s. 136). Denne oppgaven tar i bruk en kvantitativ spørreundersøkelse med 12 respondenter. Spørreundersøkelsen produserer i hovedsak kvantitativ data, men innebærer noen spørsmål som produserer kvalitative svaralternativer. De kvalitative svaralternativene sikrer tilgang til noen beskrivelser som kan illustrere sentrale poeng i dataene.

Som en del av metodetrianguleringen var denne spørreundersøkelsen sendt til 3. året medieproduksjonsstudenter ved Høgskulen i Volda som har nettopp fullført ekstern praksis for å inkludere deres synspunkt på praksisordningen. Spørreskjemaet er, i likhet med intervjuguiden, strukturert ut ifra hovedtemaene fra NOKUT rapporten *Kvalitet i praksisutfordringer og muligheter*. Spørreundersøkelsen generer flertall av studentenes synspunkt angående deres opplevelse av praksisordningen.

3.3 Valg av datakilder og variabler

Metodetrianguleringen undersøker trepartssamarbeidet av problemstillingen. For å representere alle perspektiv av samarbeidet, er valg av metode og datakilder rettet mot medieproduksjonsstudenter, Høgskulen i Volda (institusjon), og Innovasjon Norge (praksisplass). Undersøkelsen består av en spørreundersøkelse svart av 12 medieproduksjonsstudenter ved HVO, intervju med Programansvarlig for medieproduksjonsstudiet ved HVO, Irene Hillestad, intervju med fagansvarlig for InternAbroad, Tormod Utne, og intervju med Kontorleder for Innovasjon Norge – San Francisco Bay Area, Alexander Bergo.

Intervjuene vil skape dybde og forståelse for hvordan ledelsen ved HVO og Innovasjon Norge jobber for å få til en kvalitetssikret og læringsrik praksisordning for studentene. Spørreundersøkelsen til medieproduksjonsstudentene gir innblikk i perspektivene til studentene og hvordan de opplever HVO ledelsen sine valg i praksis. Med 12 respondenter vil dataen være bredt. Samlet sett vil disse tre perspektivene bidra til å evaluere og vurdere hvordan studieprogrammet medieproduksjon ved Høgskulen i Volda tilfredsstillende hovedtemaene fra NOKUT rapporten *Kvalitet i Praksis – Utfordringer og Muligheter* som er et verktøy som bidrar til å kvalitetssikre praksis i høyere utdanning.

3.4 Valg av tidsperspektiv

Intervjuene ble gjennomført mot slutten av praksisperioden i slutten av april. Dette var bevisst slik at intervjusubjektene kunne svare basert på avgjørelsene og valgene de har tatt dette semesteret for å kvalitetssikre praksis, i stedet for å gi svar basert på det de tror eller håper de vil gjøre. Spørreundersøkelsen var også avhengig av at medieproduksjonsstudentene hadde vært ute i ekstern praksis og hadde grunnlag for å svare på spørsmålene. Dermed ble spørreundersøkelsen sendt ut når de fleste medieproduksjonsstudentene var ferdig med praksisperioden sin i begynnelsen av mai.

3.5 Metodekvalitet

Valget for å bruke metodetriangulering er for å styrke validiteten i undersøkelsen. Gjennom kvalitative intervju er det ikke sikkert en kan oppnå *økologisk validitet*. Dette betyr at

informanten svarer med «offisielle svar» og at det er lite samsvar mellom utsagn og handlinger de utfører i situasjonen som utforskes (Østbye et al., 2013, s. 125). For å kompensere for denne svakheten kombineres kvalitative intervju med en kvantitativ spørreundersøkelse. Spørreundersøkelsen studerer studentenes synspunkt og opplevelser og kan bekrefte hva slags handlinger de opplever eller kjenner effekten av. Dataene fra spørreundersøkelsen kan verifisere samhandelen mellom utsagnene og handlingene til intervjusubjektene. Det er viktig å ha i minne at triangulering ikke nødvendigvis styrker validitet hvis dataen fra de ulike metodene ikke er valide (Østbye et al., 2013, s. 126). Diskusjonsdelen i oppgaven reflekterer over metodekvaliteten der det viser seg nødvendig. Metodekvaliteten evalueres ved å se på reliabilitet, validitet og generalisering.

3.5.1 Reliabilitet/Pålitelighet, Validitet/Gyldighet, Generalisering/Overførbarhet

Reliabilitet ser på pålitelighet og nøyaktighet. Hvis mange respondenter i en undersøkelse svarer likt er det stor reliabilitet (Østbye et al., 2013, s.124). Validitet betyr i hvilken grad man kan trekke gyldige slutninger fra forskningen og om det er relevant for problemstillingen (Østbye et al., 2013, s.124). «Generalisering omfatter hvorvidt analysens funn kan gjøres allmenngyldige» (Østbye et al., 2013, s.124). Både reliabilitet og validitet er forutsetninger som må betraktes før en skal generalisere.

3.6 Etiske spørsmål

Grunnen til valgt metode er basert på flere faktorer. For eksempel, etikk og etiske vurderinger, dybde og bredde. Som medieproduksjonsstudent ved Høgskulen i Volda må jeg distansere meg fra tolkningen og analysen av dataen for å fremstå nøytral. I motsetning til andre forskningsmetoder jeg vurderte, er en spørreundersøkelse og intervju avhengig av respondentene sine svar og det er vanskeligere for mine egne erfaringer og meninger å innfiltrere resultatene. Metodene valgt sikrer mest objektiv tilnærming til oppgaven og vil minske et partisk blikk i analysen av dataen. Gjennom en annen forskningsmetode som for eksempel, feltobservasjon eller tekstanalyse kunne oppgaven blitt partisk med egne refleksjoner og opplevelser.

4 Presentasjon av funn

Denne delen vil først presentere funnene fra intervjuene med medieproduksjonsansvarlig, Irene Hillestad, og dataen fra spørreundersøkelsen svart av studentene. Fagligansvarlig for InternAbroad, Tormod Utne, siteres også i denne delen som en representant for HVO. Deretter fremlegges funnene fra intervjuene som omhandler samarbeidet mellom Innovasjon Norge og HVO, med Tormod Utne som HVO representativ og Alexander Bergo som Innovasjon Norge representant. Funnene blir kategorisert under hovedtemaene brukt for å kategorisere evalueringen. Der det belyser temaene, er enkelte kommentarer fra studentene i praksis inkludert under “annet”.

4.1 Integrasjon av teori i praksis

4.1.1 Høgskulen i Volda

Programansvarlig, Irene Hillestad, svarte ikke konkret på hvordan de integrerer teori og praksis i studiet, men at ekstern praksis selvfølgelig er en del av praksisbiten i studiet. Når det gjelder å knytte teori med ekstern praksis så oppfordrer Hillestad, som både praksis- og bachelorveileder, til å finne en problemstilling ute i praksis som studenten kan utforske i bacheloroppgaven sin. Hillestad veileder flere som skriver med utgangspunkt i erfaringer de har hatt ute i praksis. Hillestad beskriver praksis som en mulighet for refleksjon over sammenheng mellom teori og praksis basert på erfaringene en får.

«[Integrasjon av teori og praksis] er noe vi er bevisst på sånn at det skal bli en slags kognisjon da at man prøver noe ute i praksis og tenker etterpå «hva lærte jeg nå?» og hvordan kan jeg koble det jeg lærte i teori da? Det er iallfall et ideal også fungerer det ikke alltid som at man tenker at det skal fungere.»

De tilsatte ved medieproduksjon hadde nylig et programseminar der de diskuterte hvilken retning studiet skulle fokusere på. Seminaret åpnet diskusjonen om å definere medieproduksjonsstudiet med fokus på spesifikke fag som utdanner til spesifikke yrker og ulike retninger i mediebransjen. Hillestad beskriver de tre retningene diskutert på programseminaret.

«De tre retningene vi ser på er medieproduksjonsstudenten som begynner å jobbe i et produksjonsselskap, lite eller stort. Så har vi den som jobber internt i en virksomhet med kommunikasjon som sosiale medier plattform produsent. Det er helst litt større firmaer som har kommunikasjonsavdelinger internt hos seg, som for eksempel Equinor. Eller så kan det være en som jobber på egenhånd med egen virksomhet.»

Hillestad svarer at de har litt oversikt over arbeidsoppgavene til studentene i praksis, men ikke alltid.

«Jeg har ikke en total oversikt, men jeg har litt oversikt [over arbeidsoppgaver] for det handler både om den dialogen jeg har som praksiskoordinator, hvilke forventninger studenten har og ønsker, også handler det litt om hva som står i kontrakten. Hvis jeg skal oppsummere det i tre ting så er det ene kontrakten, at vi ber om å få spesifikt arbeidsoppgaver, det andre er dialogen i forkant sånn at studenten er litt bevisst på hva de kan forvente og hva de ikke skal godta.»

Det tredje punktet Hillestad oppsummerte var oppfølging underveis for å høre hvordan studenten opplever praksis generelt og om oppgavene deres. Hillestad la til at hun som programansvarlig ikke får sett på alle arbeidskontraktene mellom student og praksisplass for det er ofte studenten som har selvstendig kontakt med praksisplassen. I tillegg, er det ikke alltid praksisplassene detaljerer arbeidsoppgavene i kontrakten når hun først får sett over kontrakten.

Hillestad mente at Innovasjon Norge praksisordningen er relevant opp mot medieproduksjonsstudiet, men at det er en annen retning enn de fleste som har praksis i et produksjonsselskap i Oslo. Hillestad mente at hun og Utne ikke hadde jobbet veldig tett sammen på IN programmet fordi «Jeg har en forventning om at han forstår hva medieproduksjonsstudenten er og at han er i dialog med dere som ønsker praksis om hva dere kan forvente. Så egentlig kan jeg svare at jeg ikke har fulgt opp og hengt på han». Med det sagt så er Hillestad nysgjerrig på hvordan det går med praktikantene hos Innovasjon Norge og forventer at Utne er den som skal videreformidle tilbakemeldinger fra praktikantene for så å kvalitetssikre på program møte i etterkant

«Jeg har etterspurt hvordan det går med dere og hva slags tilbakemeldinger han har fått og sånt, så det er mer der. Men ikke sjekket med dere om hva slags arbeidsoppgaver dere har fått, det er sånn som jeg da hadde forventet at han hadde tatt med seg i programmet hvis han fikk med seg tilbakemeldinger fra dere.»

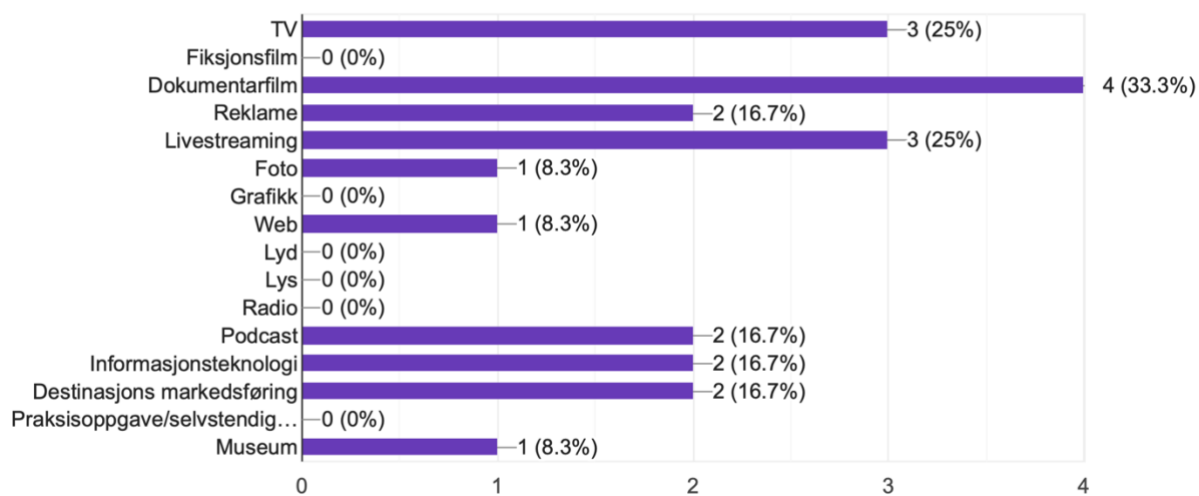
4.1.2 Studentene

Medieproduksjonsstudentene har svart følgende angående integrasjon av teori i praksis.

Den første grafen viser hvilken virksomhet praksisplassen er, mens den andre grafen viser spektret av arbeidsoppgaver studentene utførte i praksis.

1.4 Spesifiser hva som er virksomheten til din praksisplass

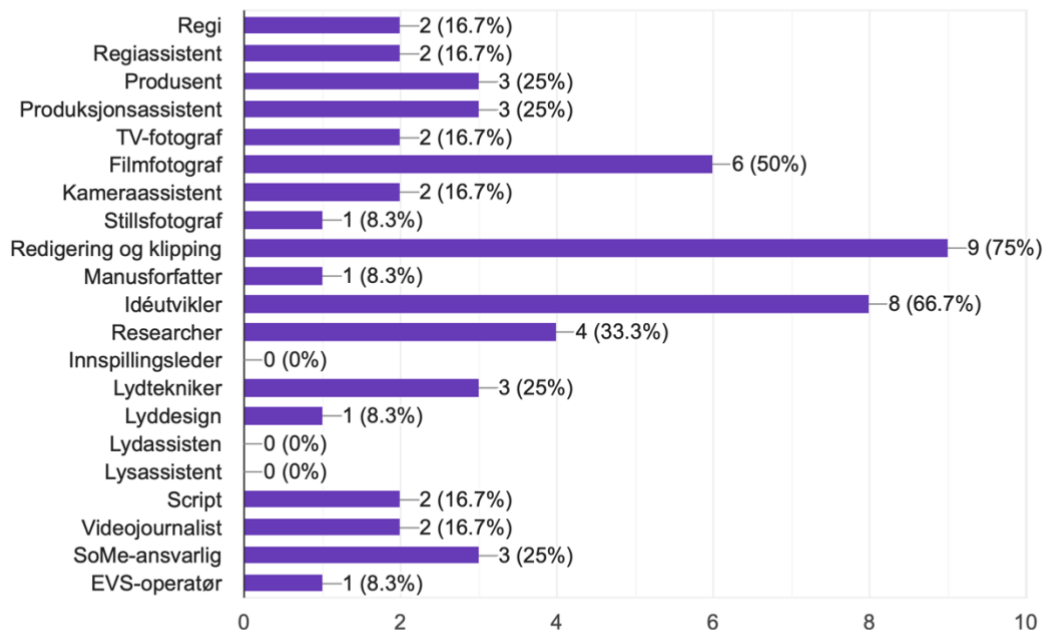
12 responses

Figur 1

1.5 Hvilke oppgaver har du hatt som praktikant?

12 responses

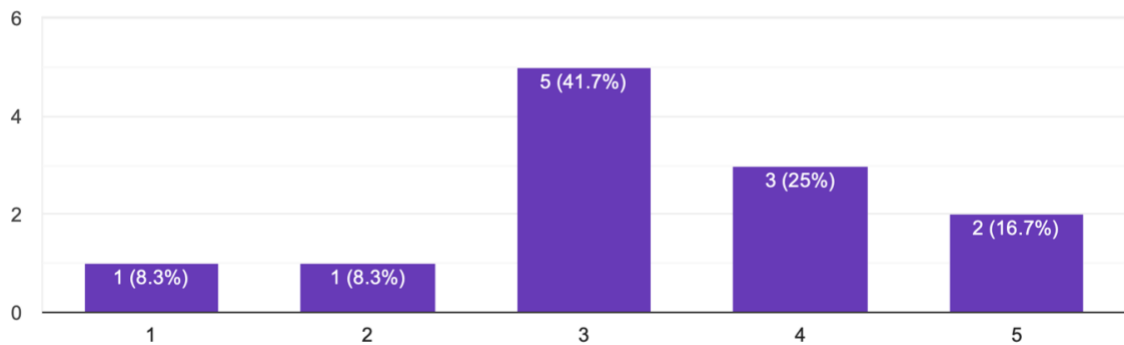

Figur 2

Grafen nedenfor viser en skala fra 1-5, der 1 representerer svært lite relevant og 5 representerer svært relevant. Studentene har ulike opplevelser og meninger om relevansen av oppgavene de utførte i praksisperioden. 5 av 12 respondenter svarte midt på skalaen som indikerer likegyldighet eller middels relevant. 5 respondenter svarte høyere opp på skalaen som indikerer relevant og svært relevant, mens 2 respondenter svarte nærmere lite relevant og ikke relevant i det hele tatt.

2.1 På en skala fra 1-5 vurder hvordan oppgavene dine i praksis har vært relevant med det du har lært på skolen.

12 responses

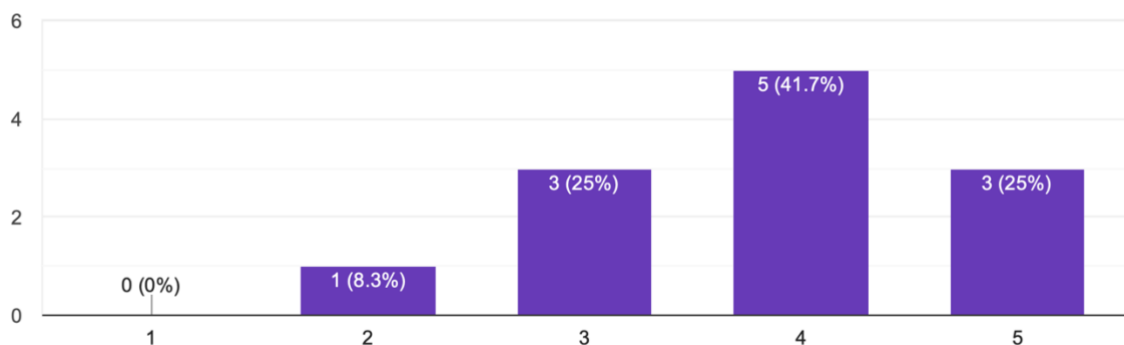

Figur 3

5 av 12 studenter følte seg forberedt til oppgavene de skulle gjennomføre i praksis. 3 av 12 følte seg svært forberedt. 4 av 12 respondenter følte seg middels eller lite forberedt til oppgavene de skulle utføre i praksis.

2.2 Følte du deg forberedt til praksis og de oppgavene du skulle gjennomføre?

12 responses

Figur 4

Studentene ble spurt om å utdype seg skriftlig om hvordan skolen kunne ha forberedt de maksimalt til praksis. Mange av kommentarene rettet seg mot mengdetrening blant annet av teknisk utstyr, undervisning, og prosjekter.

«lært oss å anvende mer av det litt mer avanserte filmutstyret, pluss mer mengdetrening med kamera og annet utstyr»

«hatt mer oppmøte på skolen»

«flere produksjoner med kortere frister for levering av ferdig produkt, for å gjenspeile hvordan livet i filmbransjen faktisk er»

Flere nevnte selv et medieproduksjonsstudiet og hva det innebærer. En respondent mente at skolen kunne ha tilrettelagt for et større felt i mediebransjen, «ikke så mye fokus på historiefortelling. Burde lært andre aspekter bak ulike produksjoner, spesielt TV-produksjon». En annen respondent savnet å lære mer om etikk og hvordan man kommuniserer med kilder. Flere studenter ønsket flere bransjetreff med større firma som for eksempel NRK og TV2 for å lære mer om hvordan de arbeider. En respondent kunne ønsket seg at skolen lærte studentene mer om å jobbe helt selvstendig og hvordan en skal styre egen arbeidsdag.

Ellers opplevde noen studenter dårlig kommunikasjon med praksisplassen om arbeidsoppgavene i forkant av praksisperioden. Disse studentene ønsket flere veiledningsmøter med HVO i forkant slik at veilederen kunne ta del i kommunikasjonen angående arbeidsoppgaver, «forhåndssjekket at praksisplassen hadde en god plan for studentens arbeidsoppgaver og tilgang på nødvendig utstyr.»³

4.2 Rammebetingelser

4.2.1 Høgskulen i Volda

Hillestad forklarer at studieprogrammet ikke følger noen spesifikke lovverk som omhandler praksis, men heller arbeidsmiljøloven og det som gjelder HVO og andre universitet/høgskoler; «Praktikantene må få en ok arbeidssituasjon for det er jo lovpålagt. Altså man skal ikke utnyttes i praksis, det er vel det jeg kan si på det.». Fagligansvarlig for InternAbroad, Tormod Utne, som også er representant for mediefakultetet ved HVO, nevner at det er flere lover som kan komme inn i bildet når det gjelder praksisperioden.

³ Kommentarene viser hvordan hovedtemaene går over i hverandre og blir sammenflettet.

«I verste tilfelle, så kan du oppleve at noen kommer ut for noe #METOO relatert [seksuell trakassering] på sin arbeidsplass, da er den type ting inn i bildet. Andre ganger kan det ha med opphavsrett å gjøre, andre ganger så kan du komme i etiske dilemma. Så det er ikke et lovverk, men mange. Mange som man må forholde seg til og som en kan potensielt sett komme i konflikt med.»

Utne er også prosjektleder for arbeidslivsrelevans-prosjektet POE som har mål om å se nøyere på avtaleverk og praksisrelasjoner til bransjepartnere.

«Vi jobber en del med det i POE-prosjektet, for eksempel å gå gjennom avtaleverk og sikre det juridisk. Så det vi gjør der nå da er at vi går gjennom forskjellige type avtaler som finnes i de forskjellige studieprogrammene på HVO også får vi oversikt over det og vi sender det rett og slett til jurister sånn at de går gjennom det og sikrer at her er alle hensyn tatt i forhold til jussen, både for studenten sin del, for virksomheten sin del og for institusjonen sin del. Så forhåpentligvis vil POE prosjektet bidra til å systematisere og profesjonalisere akkurat det da.»

Utne la også til «Jeg tror ikke at det er noe tvil om at det er ganske forskjellig grad av formalitet- formaler rundt de avtalene som gjøres rundt omkring på kursene altså. Noen er veldig muntlige og løs og lite inngripende mens andre er mer detaljert og strukturert.».

Utne hadde jevnlig kontakt med Innovasjon Norge for å drøfte en kontrakt begge kunne signere i forkant av praksisperioden. Alexander Bergo, kontorleder for Innovasjon Norge bekreftet at de «hadde god kommunikasjon om hvordan IN vil passe på praktikantene og tilby relevante oppgaver.».

For å passe på at rettighetene til studentene er ivaretatt i praksis nevner Hillestad at de snakker med studentene på forkant for å forberede og avklare forventninger angående grensene for det praktikantstudenten bør eller ikke bør godta i praksisperioden. Samtidig nevner Hillestad at de er tilgjengelig for kontakt dersom studenten opplever noe og er i tvil om hva de skal gjøre eller forvente; «vi er tilgjengelig for kontakt, men vi maser ikke på studentene ute i praksis».

I svar om studieprogrammet gir informasjon om rettighetene til studentene i praksis sier Hillestad

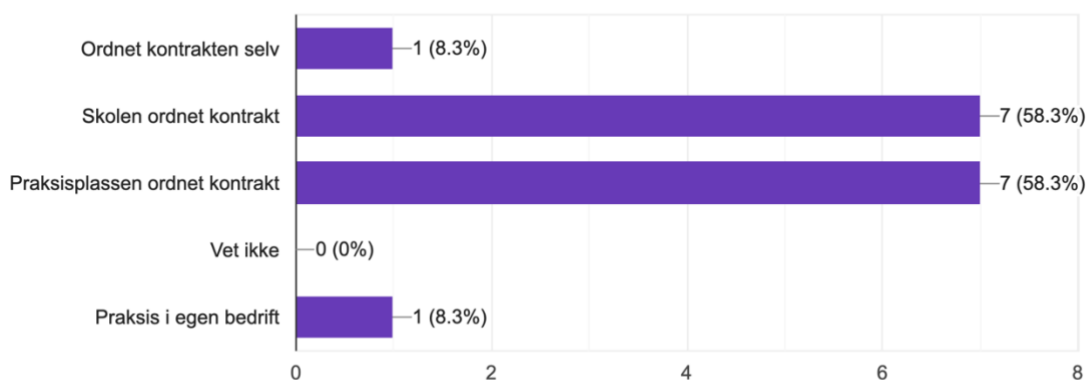
«Ja, jeg tror vi gjør det. Altså en del av informasjonen er distribuert til praksiskoordinatorerne, men kanskje vi kan bli bedre på det tenker jeg, at vi gir tydeligere informasjon om rettighetene. Vi har jo en sånn informasjons økt, men akkurat det tenker jeg vi kan være enda mer presise og tydelige på, men vi gir informasjon altså det gjør vi.»

4.2.2 Studentene

11 av 12 studenter skrev under på en praksiskontrakt med praksisplassen sin. Den 12. respondenten hadde praksis i egen bedrift, så det var ikke nødvendig med kontrakt. 8 av 12 studenter mente praksisplassen hadde signert en kontrakt med HVO. 3 respondenter var usikre på om skolen og praksisplass hadde signert kontrakt, og den 12. respondenten jobbet i egen bedrift og hadde heller ikke noe kontrakt mellom seg selv og HVO. 7 studenter svarte at skolen ordnet kontrakt, 7 studenter svarte at praksisplassen ordnet kontrakt, og 1 student ordnet kontrakt selv. Studentene hadde mulighet til å velge flere svar og ut ifra tallene har noen opplevd at flere av partene har ordnet kontrakt.

3.3 Måtte du selv ordne kontrakten, eller sørget skolen eller praksisplassen for det?

12 responses

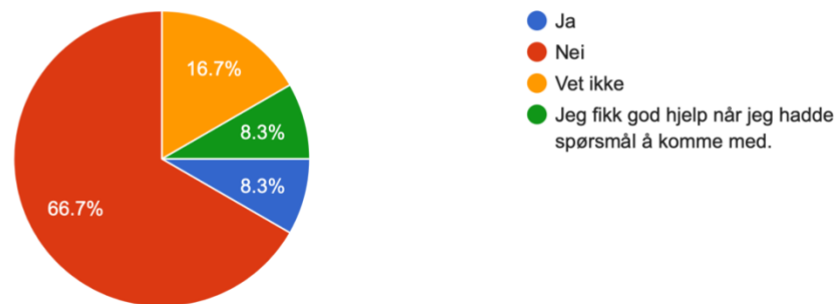

Figur 5

6 respondenter svarte at de ikke var klar over sine egne rettigheter som praktikant, 3 svarte at de var klar over egne rettigheter, 2 svarte «vet ikke», og 1 respondent svarte skriftlig «Sånn halvveis, at man ikke skal bli utnyttet selv om man er en praktikant.» Som illustrert i grafen nedenfor, svarte 8 respondenter at HVO ikke sørget for å informere studentene om rettighetene deres som praktikant. Kun en respondent svarte at HVO hadde sørget for å gjøre studentene oppmerksomme.

3.5 Sørget skolen for at du var oppmerksom på dine rettigheter som praktikant?

12 responses

Figur 6

6 studenter mente at kontrakten deres med praksisplassen var detaljert nok, 2 respondenter var usikre, 2 respondenter svarte at kontrakten ikke var detaljert nok, 1 respondent hadde praksis i egen bedrift og det var dermed uaktuelt. En svarte at de signerte under på en generell kontrakt, men at de fikk god innføring fra kontaktpersonen fra praksisplassen om hva de kunne forvente angående arbeidsoppgaver. 6 av studentene visste ikke om skolen hadde sett over kontrakten til studenten og praksisplassen. 3 respondenter svarte at HVO ikke hadde sett over, mens 2 respondenter svarte at HVO hadde sett over kontrakten.

4.3 Organisering

4.3.1 Høgskulen i Volda

Foreløpig har programansvarlig for medieproduksjon hovedansvaret for organiseringen av ekstern praksisperioden. Hillestad tror at gjennom POE- prosjektet så vil studieprogrammet inkludere en egen praksisansvarlig eller arbeidslivskontakt som har fokus på å organisere og kvalitetssikre praksisordningen og arbeidslivsrelevansen for medieproduksjonsstudentene.

Hillestad mente at studiet kunne hatt flere praksisperioder og at det hadde gitt større læringsutbytte; «Jeg tenker at minst en [praksisperiode], det burde kanskje vært flere. Men det vi diskuterer en god del er at vi skal etablere flere interne praksisperioder». Hillestad

påpeker at det er viktig å vurdere hva slags praksis studentene skal utføre, om det er internt, eksternt, observasjonspraksis eller aktiv deltakelse

«Tidligere så var det en observasjonspraksis i 2. semester, så den har vi tatt bort for den tok veldig mye tid uten egentlig å gi så mye tilbake. [I stedet for å] være observatør, er det kanskje bedre å leke produksjons- ikke leke, men å øve seg på å være i et produksjonsselskap internt. Så jeg tror mer på det, intern praksis også ekstern praksis.»

Foreløpig er ekstern praksisperioden 2 måneder lang. Begrunnelsen bak lengden av praksisperioden er for at studentene skal kunne oppleve at de kommer i gang med noe og får utført noe i praksisen sin. Hillestad mener at

«På 8 uker får du gjort litt, men det er klart det sikkert varierer litt alt etter hvor man er. Og kanskje er 8 uker mer enn nok. Det er jo en intens periode. Så ja, jeg tror lengden av praksis påvirker [utbyttet]. Hvis du hadde hatt kort periode så hadde du ikke fått kommet i gang og du hadde ikke fått en opplevelse av arbeidslivet.»

I tillegg, nevner Hillestad at det tar cirka 1-3 uker å komme i gang med praksisoppgavene sine og å finne seg til rette. Dette er inkludert i beslutningen av lengden. Her var Bergo fra IN enig, «Det tar tid for praksisplassen å organisere seg til praktikantene, og det er best for alle parter (student og praksisplass) om studentene blir lenge nok for å oppleve «livssyklusen» av et prosjekt.».

Utne mente plasseringen av praksisperioden er riktig slik den er i siste semesteret av bachelorgraden.

«Jeg tenker det er lurt å ha den helt på slutten av bacheloren fordi det er et slags hoppebrett inni virkeligheten fra bachelor til arbeidsliv, et springbrett. Du får nå den ferske gode, relevante erfaringen rett inn i neste halvår, enten du skal ut i arbeidslivet eller skal ta en master eller hva du skal gjøre da. Så det er også verdi i plasseringen av praksisperioden slik at du [studenten] får den riktig timet mot et yrkesliv og karriere.»

Hillestad derimot responderte at praksisperioden kunne ha vært bedre plassert

«Det er jo en utfordring det her med at det bare er siste semesteret og at det har blitt samtidig som bachelor [oppgaveskriving] og alt det der, så akkurat det tenker jeg virker litt travelt for folk å ha både praksis og bachelor. Så det er kanskje mer det at den bacheloroppgaven henger som et spøkelse over hodet til de som er ute i praksis, det er ikke så bra.»

4.3.2 Studentene

10 studenter svarte at det ikke var vanskelig å finne praksisplass. 8 av 12 studenter fikk hjelp fra HVO til å finne praksisplassen sin. 4 studenter valgte å skrive en kommentar om hvordan de mente skolen eventuelt kunne ha vært mer til hjelp med å finne praksisplass. Disse kommentarene var

«Lagt ut flere praksisplasser på Canvas»

«Vet ikke. Tror det er best å finne ut av det selv med tanke på hva du faktisk vil.»

«Vært mer involvert og støttende i startfasen, og informert mye bedre om praksis i god tid.»

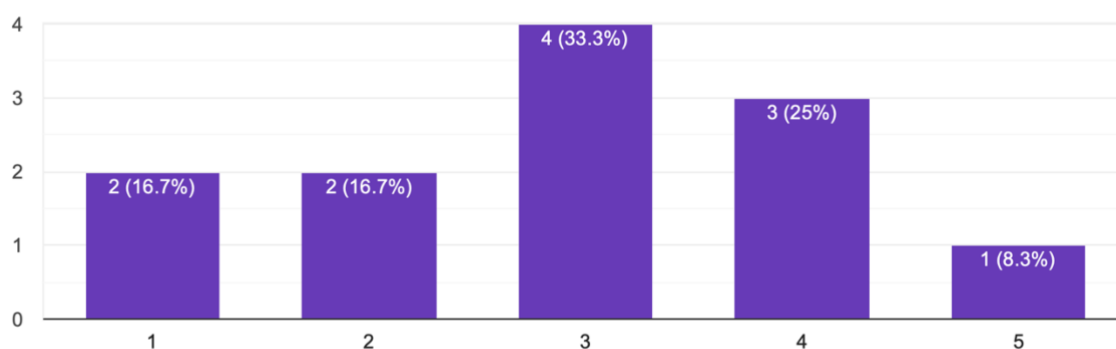
«Bedre kommunikasjon med veileder»

11 av 12 respondenter kunne tenkt seg flere praksisperioder i løpet av studiet, og alle 12 respondenter mente at flere praksisperioder ville gitt større læringsutbytte. Angående lengde av praksisperioden synes 5 studenter at det bør være samme lengde som det er nå, 2 måneder. 4 studenter mente det burde vært lenger, og resten av respondentene var usikre, men egentlig fornøyd med 2 måneder.

Som illustrert i grafen nedenfor var det delte meninger angående plassering av praksisperioden i studieløpet. De aller fleste mente det var midt mellom godt og dårlig plassert.

4.6 Hva synes du om plassering av praksisperioden i studieløpet?

12 responses

Figur 7

4.4 Samarbeid

4.4.1 Høgskulen i Volda

Medieproduksjonsprogrammet er kun del av én formell avtale våren 2022. Praksisavtalen er mellom HVO og Innovasjon Norge, men i denne omgangen var det medieproduksjonsstudenter som Innovasjon Norge ønsket som praktikanter. Frem til 2024 vil Innovasjon Norge kontorene i enten Canada eller USA få praktikanter fra HVO. Disse praktikantene kan komme fra ulike studieprogram som for eksempel, journalistikk, PR og kommunikasjon, eller medieproduksjon. Det vil variere alt i fra hvilke behov Innovasjon Norge har.

Hillestad beskriver at skolen har tett kontakt med NRK, men at det er ingen formell eller skriftlig avtale

«Vi har ikke noen konkrete avtaler, som i mange konkrete avtaler med produksjonsselskap, men det er mange vi har uformell samtale med og kontakt med som vi videreformidler til studentene. Men dette uformelle ser jeg for meg at vi skal formalisere litt på sikt.»

Hillestad påpeker at hun ofte får telefon fra produksjonsselskap som ber om å få praktikanter fra studiet

«vi har noen produksjonsselskap som ringer og sier «du vi har ikke fått noen søknader for praksis, vi vil ha praksisstudenter». Også var det et produksjonsselskap som ringte og sa «vi ønsker praksisplass eller vi har praksisplass til en student hos dere.»

Hillestad kunne bekrefte at Utne hadde vært i kontakt med henne angående praksisavtalen med Innovasjon Norge.

«Jeg har spurt han om hva du jobber med og hva du skal jobbe med, og ut ifra den samtalen så har jeg en forestilling, men jeg er egentlig veldig spent på hva du faktisk har gjort. Så derfor er de ulike, men det er om å gjøre å kommunisere veldig tydelig til studentene at hvis du tar dette programmet (IN) her så er det en annen type erfaring enn å være i et norsk produksjonsselskap.»

Når spurt om hvordan praksisplasser og HVO kan samarbeide og jobbe tettere sammen for å kvalitetssikre praksisperioden for studentene svarer Hillestad «nei det er jo, altså man kan

opprette avtaler, for eksempel, over viss antall år. At nå i de årene fremover så forventer vi dette av studentene deres og vi forventer dette av dere.» Gjennom POE-prosjektet skal slike avtaler utvikles og festes. Slike samarbeid kan festes med praksisplasser som HVO har hatt god erfaring med tidligere. Hvis medieproduksjonsstudiet har flere samarbeid som de kan anbefale studentene å søke, blir det lettere for studentene å finne seg kvalitetssikret sted. Derimot, mener Hillestad at det er viktig at studenten er en aktiv del av søkingsprosessen

«Jeg er opptatt av at studenten skal både kunne velge selv og ta litt initiativ selv fordi når du er ferdig etter 3 år så bør du ha opplevd det å lete etter hvor du kunne tenkt deg å jobbe også skrive en søknad og ta det initiativet selv. Det er vi opptatt av at studenten skal. Uansett om vi lager avtaler så skal vi la studenten søke praksis selv, for det er en kompetanse man trenger.»

Fordelen med praksis hos Innovasjon Norge kontorene i Nord-Amerika mener Utne er internasjonalisering og økt interesse for å knytte innovasjon i mediefagene.

«Fordelene er at det åpner opp for at våre studenter kan komme ut i verden og erfare og lære og oppleve et internasjonalt arbeidsmiljø og bruke sine kompetanser innen medieproduksjon i en sånn virkelighet som jeg har litt trua på. Jeg tror og håper at det er givende for studenten, men også internt. Det er viktig for meg at HVO utvikler seg og tar innovasjon på alvor. Ting endrer seg så fort med teknologi og medieutvikling nesten uke for uke at man er nødt til å adoptere et slags mindset og fokus på at det er normalen. Det er nesten ikke et bedre sted å erfare det, tenker jeg, enn i Silicon Valley og i et sånt miljø.»

Svaret er enda ikke klart for hvordan HVO og Innovasjon Norge kan få til et langsiktig og bærekraftig samarbeid på sikt, men Utne har noen ideer som kverner i hodet.

«Jeg prøver å tenke litt strategisk i forhold til det og det var litt derfor jeg ville ha de møtene med Alex og Hege på tomannshånd når jeg var på besøk. For å vite hvordan de tenker, prøve å berede grunn for en mer langsiktig avtale, kanskje de trekkes inn på innovasjonssenteret som skal opp i det gamle Aasen bygget. Kan innovasjon Norge ha en rolle inn i nye kurs innenfor innovasjon, medieutvikling, og entreprenørskap. Kan vi lage program som på en måte ligner litt på det Nordic Innovation House, gjør at det er en hub for startups innenfor medie og kulturfeltet da. Kanskje de kan ha en rolle der. Kanskje det er gevinst for det samarbeidet på sikt.»

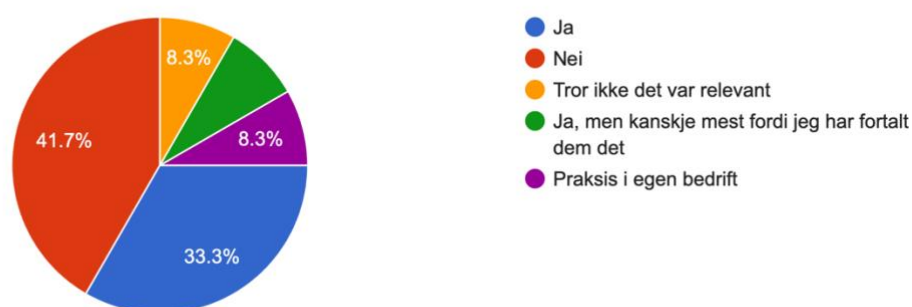
Disse ideene innebærer ikke lengre praksisavtaler der HVO sender praktikanter ut i ekstern praksis, men heller integrasjonen av innovasjon i- og utvikling av mediefagene på HVO.

4.4.2 Studentene

5 av 12 studenter hadde praksis hos en praksisplass som hadde en avtale med HVO. 6 av 12 studenter hadde ikke praksis der det var avtale mellom praksisplassen og HVO. En student svarte at de hadde praksis hos et produksjonsselskap som søkte spesifikt for praktikanter fra Høgskulen i Volda. Av de 6 studentene som hadde praksis uavhengig av skolen, var det kun én som hadde praksis der de hadde liten erfaring med praksisstudenter. For å skape bedre samarbeid mellom HVO og praksisplass, mente denne studenten at det kunne ha vært bedre dialog på forhånd mellom de to partene. De 5 respondentene som hadde praksis uten en praksisavtale, syntes det var uproblematisk at HVO ikke hadde en avtale med praksisstedet. Noen opplevde det som positivt siden virksomheten de jobbet hos hadde mye erfaring med tidligere praktikanter.

5.3 Hadde praksisplassen din forståelse for hva medieproduksjonsstudiet innebærer?

12 responses

Figur 8

5 respondenter svarte at praksisplassen deres ikke hadde forståelse for hva medieproduksjonsstudiet innebærer. 4 respondenter opplevde at praksisplassen deres hadde forståelse, men 1 respondent svarte at praksisplassen kun visste det fordi studenten hadde gitt praksisplassen innføring i studiet. Den siste respondenten hadde praksis i egen bedrift og det var dermed unødvendig med å gi innføring til noen. 8 av 12 respondenter sørget selv for å gi praksisplass innføring i hva medieproduksjonsstudiet innebærer, mens 1 respondent mente HVO sørget for å gi innføring. 2 respondenter mente at ingen, verken student eller HVO sørget for å gi praksisplassen innføring i studiet.

4.5 Kommunikasjon og informasjonsflyt

4.5.1 Høgskulen i Volda

Hillestad bekrefter at fakultetet ikke er i jevnlig kontakt med praksisplassene

«Jeg vil ikke si at det er jevnlig kontakt med alle, det er det ikke. Så mange av de praksisplassene er noe som studentene fikser selv og har vært i kontakt med selv. Jeg tenker at det er litt bra med det, men samtidig tenker jeg at vi må jobbe mye mer med å oppdatere hele tiden praksis nettverket vårt.».

HVO tar kontakt med NRK før praksisperioden for å diskutere ledige praksisplasser, men det er ikke systematisk med faste møtepunkter i forkant, underveis og i etterkant av perioden.

Hillestad reflekterer at i år, våren 2022, har 3 studenter fra medieproduksjon vært praktikant hos NRK, som er flere enn vanlig. Dermed tenker Hillestad at det kan være aktuelt å følge opp med NRK og student i etterkant av oppholdet for å høre om opplevelsen. Utne hadde mye kontakt med kontorlederne ved IN i forkant av praksis for å organisere oppholdet, og en del kontakt da praktikantene kom frem for å oppdatere hvordan det gikk med oppstart i praksis. Bergo legger vekt på at HVO og IN skal ha en oppsummerende samtale i etterkant av praksis.

«Ja, vi kommer til ha post-opp(oppdatering) helt klart. Altså det vil si at alt vi gjør skal, absolutt alt jeg gjør ønsker jeg evaluering og oppdatering og bevegelse på, sånn at det vi hele tiden ligger og snakker om, ikke at vi skal bare snakke om negative ting, men hvis det er ting vi kan forbedre så bør vi gjøre det. Jeg har allerede oppdaget interne rutiner i Innovasjon Norge som jeg mener vi må oppdatere før neste gang».

4.5.2 Studentene

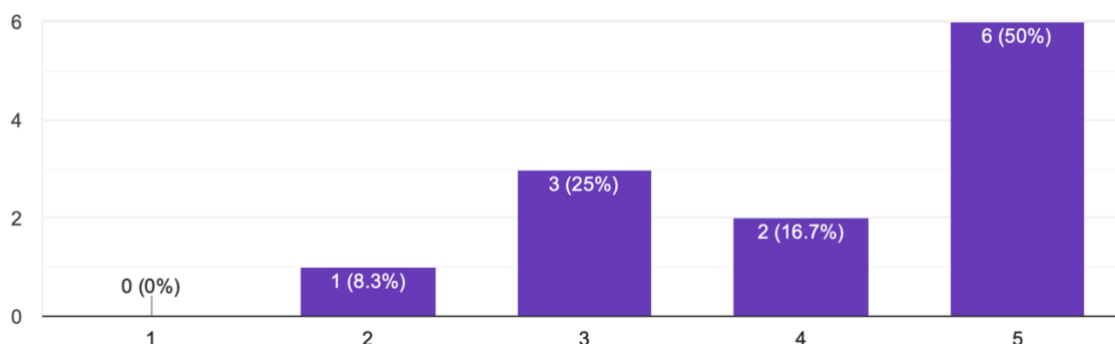
11 av 12 studenter følte de var forberedt på hva det vil si å være praktikant.

Medieproduksjonsstudiet tilbyr ulike typer praksis der de fleste studentene er i ekstern praksis hos en annen virksomhet, men studentene har muligheten til å ha en prosjektbasert praksis, eller praksis i egen virksomhet. 10 av 12 studenter forsto de ulike mulighetene de hadde for praksisperioden.

På en skala fra 1-5, der 1 er dårlig kommunikasjon og 5 er god kommunikasjon svarte 6 av 12 studenter at de hadde god kontakt med praksisplassen før oppstart. 3 studenter hadde middels kontakt med praksisplass før oppstart.

6.3 Var det god kontakt mellom deg og praksisplassen din før oppstart?

12 responses

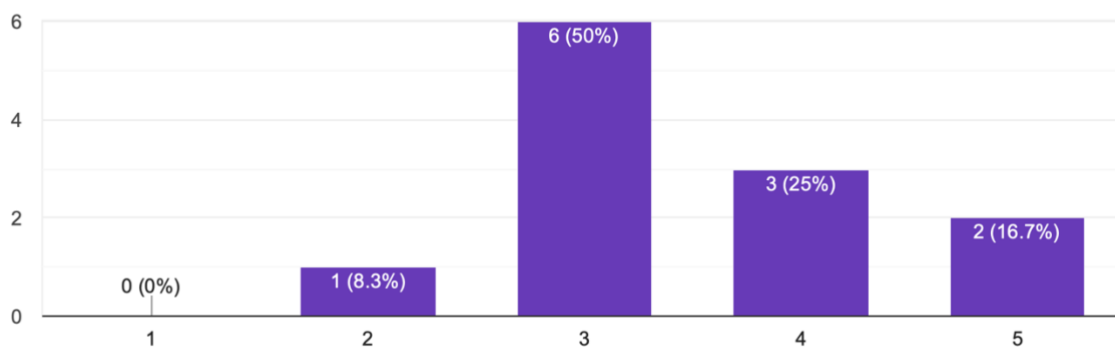

Figur 9

Som grafen under viser, svarte 6 studenter at kommunikasjonen mellom studentene og skolen før, underveis, og etter praksisperioden var enten middels eller likegyldig.

6.4 Hvordan var kommunikasjonen mellom deg og SKOLEN før, underveis, og etter praksisperioden?

12 responses

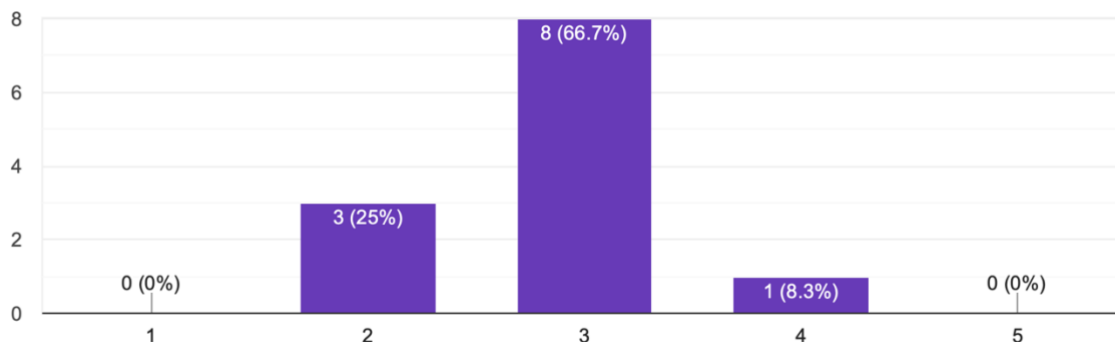

Figur 10

8 av 12 respondenter mente at kommunikasjonen mellom skolen og praksisplassen deres var middels eller likegyldig.

6.5 Hvordan var kommunikasjonen mellom skolen og praksisplassen din?

12 responses

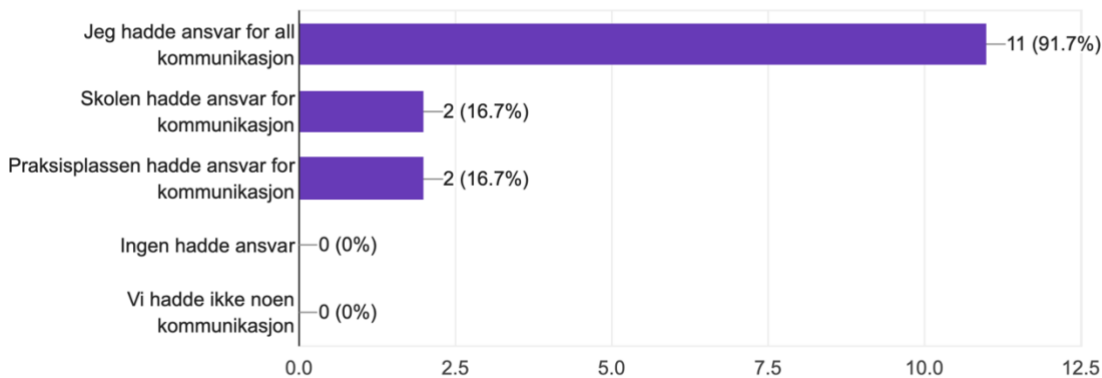

Figur 11

Når spurt om hvem som hadde ansvar for å kommunisere med alle tre parter, svarte 11 av 12 respondenter at studentene selv hadde ansvar for all kommunikasjon. 4 studenter svarte at skolen eller praksisplassen hadde ansvar for kommunikasjonen. Siden det er 15 svar og kun 12 respondenter har noen studenter opplevd at to eller flere parter har hatt ansvar og ikke bare en.

6.6 Hvem hadde ansvar for kommunikasjonen mellom deg, praksisplass, og skolen?

12 responses

Figur 12

4.6 Oppfølging og veiledning

4.6.1. Høgskulen i Volda

Medieproduksjon tilbyr en praksiskoordinatorordning som betyr at tilsatte ved programmet blir betalt ekstra for å bistå som praksisveileder. Hver veileder blir betalt for minst 6 timer med veiledning per student. Programansvarlig har ansvar for å informere veilederne om deres oppgaver. Deres oppgave er å bistå som støtte for studenten og følge opp både før, og underveis i praksis.

Utdelingen av veiledere i medieproduksjonsstudiet er semi-strukturert. Hillestad fortalte at alle studenter i medieproduksjonsklassen blir tildelt en veileder og at

«det er litt etter hva man vil, men ikke alltid. Så det blir fordelt sånn at ikke en tilsatt får alle studentene, for vi må fordele. For det handler veldig mye om at alle kan veilede der for det handler mye om å veilede i søknadsskriving, forståelse på, ja det å ta kontakt, skrive epost, ja det er ofte konkrete ting man trenger hjelp til.»

Veiledere er basert til en viss grad på faglig kompetanse innenfor det studentene skal jobbe med i praksis, men det sammenfaller ikke alltid

«Jeg, for eksempel, har ikke jobbet ut i bransjen, men jeg kan veilede på en del ting. Også er vi et team da så hvis det er noe spesifikt denne studenten jeg har, som jeg ikke har så mye greie på, vil jeg da trekke inn andre i teamet vårt og diskutere. Så vi er opptatt av at studenter som vet hva de vil og har de lyst til noe, de skal få, da prøver vi å hjelpe de til å komme dit.»

Veileder teamet på HVO skal jobbe sammen for å dra inn faglige ressurser dersom studentene trenger det, mens de er ute i praksis. «Hvis studenten har noe konkret de vil så må vi bruke hele teamet vårt for å se hvem som kan hjelpe til med det. Men viktigst av alt er å være en veileder og støtte og være en samtalepartner.»

Bergo poengterer at Innovasjon Norge har ikke tilbudt praktikanter veiledning med kompetanse i medieproduksjon. Det var gjort klart at praktikantene må jobbe selvstendig med medieprosjekter, men om det var noe praktikantene trengte så skulle de jobbe for å få ordnet det i stand.

Veilederen har som oppgave å kontakte studenten underveis i praksisperioden, beskriver Hillestad

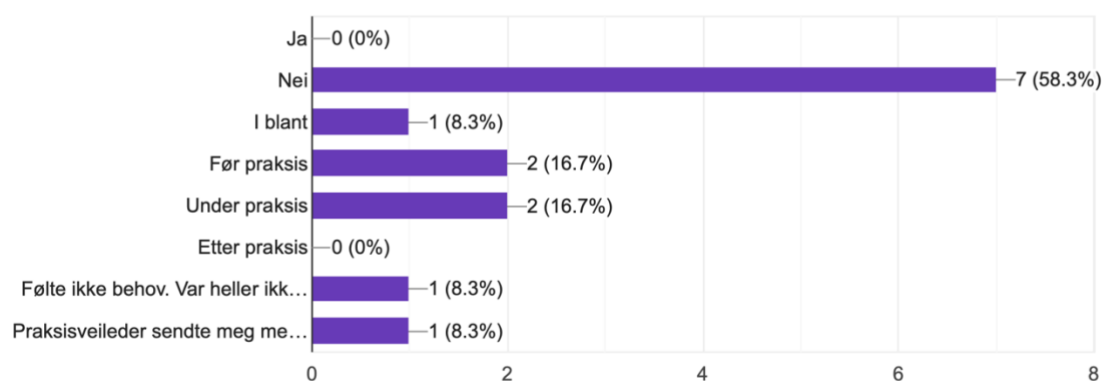
«Også er det og det med underveis, vi sender, vi prøver å få kontakt med studenten, det er ikke alltid lett å få kontakt med studenten underveis for de er så opptatt og ikke alltid logget på de kanalene vi har, men jeg vet om at studenter har tatt kontakt og spurt «er det rett at jeg skal jobbe så lange dager?» og «nå fikk jeg litt for mye ansvar, jeg måtte ut på oppdrag og filme alene» og da tar praksiskoordinator kontakt med praksissted og diskuterer dette her da.».

4.6.2 Studentene

Som illustrert i grafen under svarte 7 av 12 studentene at de ikke hadde faste oppfølgingstimer med praksisveilederen sin fra HVO. 2 studenter hadde veiledning før praksis, og 2 studenter svarte at de hadde veiledning underveis. En student svarte at de ikke følte behov for veiledning og at de heller «ikke var klar over at det var en greie». En annen respondent skrev at praksisveilederen hadde sendt en melding i forkant av praksis om hvordan det lå an med søkingen og at de var tilgjengelige for å hjelpe til dersom studenten ikke fant seg praksisplass.

7.1 Hadde du faste oppfølgingstimer med praksisveilederen din fra HVO?

12 responses

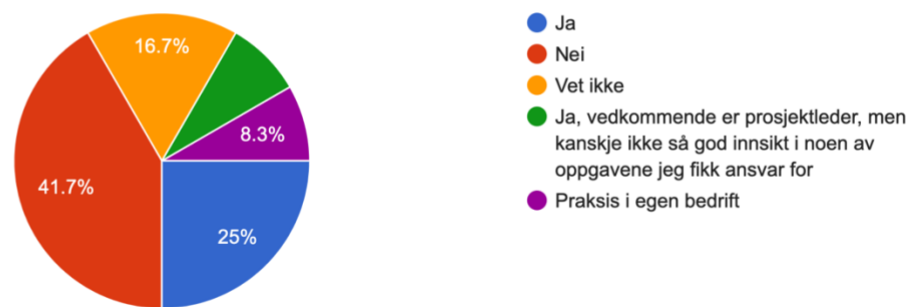
Figur 13

6 av respondentene visste ikke om veilederen deres fra HVO hadde faglig kompetanse innenfor oppgavene de skulle utføre i praksis. 2 respondenter svarte at HVO veilederen ikke

hadde faglig kompetanse, og 4 respondenter svarte at de hadde det. 6 av respondentene mente at HVO praksisveilederen deres var tilgjengelig og til stede under praksis.

7 av 12 respondenter hadde en oppnevnt mentor på praksisplassen sin, 2 av 12 hadde ikke mentor på praksisplassen, og 2 respondenter visste ikke. Den siste respondenten hadde praksis i egen bedrift og hadde dermed ikke mentor.

7.5 Hadde praksis mentoren faglig kompetanse innenfor oppgavene du skulle utføre i praksis?
12 responses

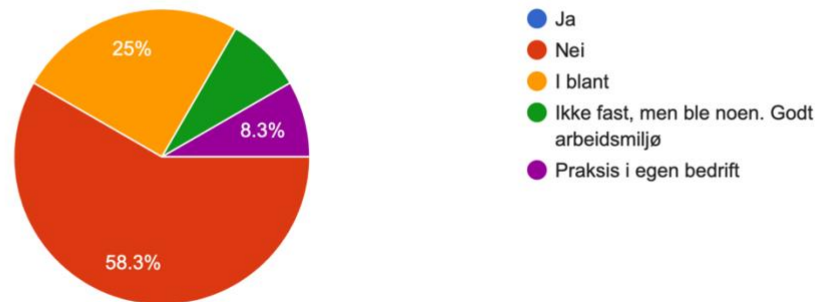
Figur 14

6 av respondentene svarte at praksisplass mentoren var tilgjengelig og til stede, 2 studenter svarte de var lite tilgjengelig og til stede, 2 svarte middels tilgjengelig, og 2 svarte at praksis mentoren var svært tilgjengelig og til stede.

7 av 12 respondenter hadde ikke faste veilednings eller oppfølgingstimer med mentor på praksisplassen. 4 respondenter hadde oppfølgingsmøter iblant. Den siste respondenten hadde praksis i egen bedrift.

7.7 Hadde du faste veilednings/oppfølgingstimer med mentor fra praksisplass?

12 responses

Figur 15

6 av respondentene svarte at mentoren deres fra praksisplassen og veilederen deres fra HVO ikke hadde kontakt med hverandre. 2 studenter svarte veilederne deres fra HVO og praksisplass hadde kontakt, og 3 studenter visste ikke.

4.7 Vurdering

4.7.1 Høgskulen i Volda

Hillestad gjorde det tydelig at HVO ikke vurderer nivået på arbeidet til studenten i praksis, men at de vurderer forholdene gjennom dialog i forkant, underveis, og med praksisrapporter i etterkant. Det er veilederen sin oppgave per nå å kontakte studenten som en del av vurdering av praksisplassen i forkant og underveis i praksisperioden.

Praksisrapporten er en effektiv måte å samle skriftlige vurderinger av praksisplass, arbeidsoppgaver, og arbeidsmiljø.

«[Praksisrapporten] gir oss oversikt- hva slags arbeidsoppgaver, hva slags type opplevelse, «Oi, her er det kanskje et praksissted som vi ikke burde bruke flere ganger, eller dette fungerte veldig bra». Sant så det både gir oss en kvalitetssikring av praksissted og en innsikt i hva studenten har gjort. Men vi vurderer ikke den praksisen studenten gjør, vi snakker ikke med arbeidsgiver og sier «ja hvilke nivå synes du er det lavt, eller dårlig, eller middels nivå til det studenten har gjort»».

Bergo ba samarbeidspartnerne som praktikantene jobbet med om å gi feedback til arbeidet til praktikanten slik at IN kunne få innblikk i hvordan praktikantene jobbet. I begynnelsen av praksisperioden hadde IN tettere kontakt med samarbeidspartnere, men ettersom de fikk

tilbakemelding om at praktikantene leverer produktene og kvaliteten, var ikke vurderingen like viktig. Hadde det vært noen slags røde flagg ved arbeidet til praktikanten hadde prosessen blitt mer formalisert.

4.7.2 Studentene

7 av 12 respondenter fikk jevnlig tilbakemelding på arbeidet de gjorde i praksis fra praksisplassen. 4 respondenter fikk ikke jevnlig tilbakemelding fra praksisplass. Det er uklart om de ikke fikk tilbakemelding i det hele tatt eller om det var ujevnt med tilbakemeldinger utover hele perioden. 1 respondent hadde praksis i egen bedrift og dermed ikke aktuelt med formell vurdering.

11 av 12 var klar over at de må skrive praksisrapport for HVO etter endt praksisperiode. 4 av 12 respondenter gir muntlig vurdering tilbake til praksisplassen for å vurdere praksisoppholdet hos dem, mens 3 respondenter skriver en praksisrapport for praksisplassen. 4 respondenter trenger ikke vurdere praksisen for praksisplassen. 8 av 12 respondenter er klar over hensikten med å skrive praksisrapport og at det er en mulighet til å reflektere over teori i praksis. 3 respondenter svarte at de ikke var bevisst på hensikten med praksisrapport, og den siste respondenten har forstått det som en vurdering av praksisplassen slik at det kan hjelpe neste års medieproduksjonsstudenter med å velge praksis.

4.8 Kvalitetssikring

4.8.1 Høgskulen i Volda

Hillestad sier selv at medieproduksjonsstudiet må forbedre seg på å kvalitetssikre praksis og dette er de i prosessen med å gjøre med POE-prosjektet. Hillestad påpeker at praksisveilederne har like mye ansvar for å kvalitetssikre praksisplassen for hver individuell student som programansvarlig. Hillestad nevner at det kan være ubalanse i engasjementet til veilederne «jeg opplever at medarbeiderne mine tar ansvar, men det er jo selvfølgelig noen som tar mer ansvar enn andre, sånn er det.».

Medieproduksjonsfakultetet samler foreløpig alle praksisrapportene til studentene og går gjennom vurderingen. Det var ikke tydelig hva de gjør med vurderingene, men tidligere i intervjuet nevnte Hillestad at de samler etter hvert en liste med praksisplasser som de vet er gode og som studentene er fornøyde med, og anbefaler disse praksisplassene videre til fremtidige studenter som er i praksis søknadsprosessen. Medieproduksjonsfakultetet samler verken inn evalueringer av studenten fra praksisplassen, eller vurderinger av samarbeidet med skolen. Fakultetet deler heller ikke praksisrapportene med praksisplassen.

Utne la til et viktig poeng med deling av praksisrapporter og at man skal være forsiktig med å dele slike rapporter dersom det skulle stått noe personlig eller kritikkverdig.

«det kan være gode grunner til å ikke dele en praksisrapport fra en student til arbeidsgiver hvis]...[det omtales kritikkverdig forhold. Da må studenten få lov til å ytre det der til oss uten at vi viderebringer det til arbeidsgiveren,]...[hvis det er helt okei feedback så er ikke det noe problem. Men hvis det er personlige ting som blir omtalt her så kan du ikke dele det med andre. Du må passe på personvern og taushetsplikt. Taushetsbelagte ting vil du ikke dele med noen. Så det er litt avhengig av hva som står i de rapportene.]...[Men samtidig er det viktig at læringspunkt og viktige ting som blir adressert blir tatt opp med dem for å få endring eller for å få utviklet det til noe bedre. Så da kan det være at du]...[kanskje ikke deler praksis rapporten, men du tar ut de viktige punktene som du kan ta videre. Derfor er det ikke et sånt firkantet system, men det er en skjønnsmessig vurdering inn i bildet.»

Hillestad mener også at formelle avtaler mellom praksisplass og HVO bør systematisk kvalitetssikre og dele vurderinger.

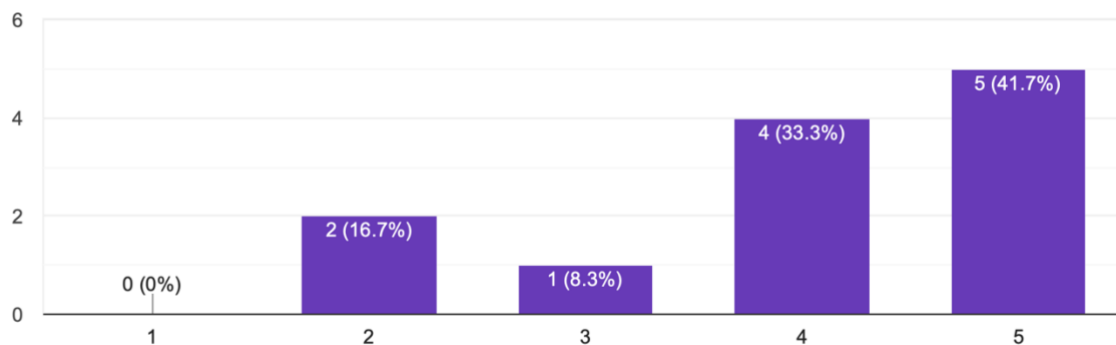
«Men det er klart at hvis man har mer formelle kontrakt med praksissteder så blir jo det aktuelt da. For da har man på en måte sagt, dette kan du kreve fra oss og dette kan vi kreve fra dere også hvis ikke det blir ivaretatt så må man jo ha en dialog eller vurdere, uansett om det er bra eller dårlig, og ha en vurdering av det da.»

Bergo mener man skal dele vurderinger underveis og i etterkant av praksisperioden «det har vært veldig viktig med jevnlig vurdering og oppdateringer i form av kjappe samtaler for å justere underveis.»

4.8.2 Studentene

9.1 Hvordan har læringsutbyttet ditt vært i praksis?

12 responses

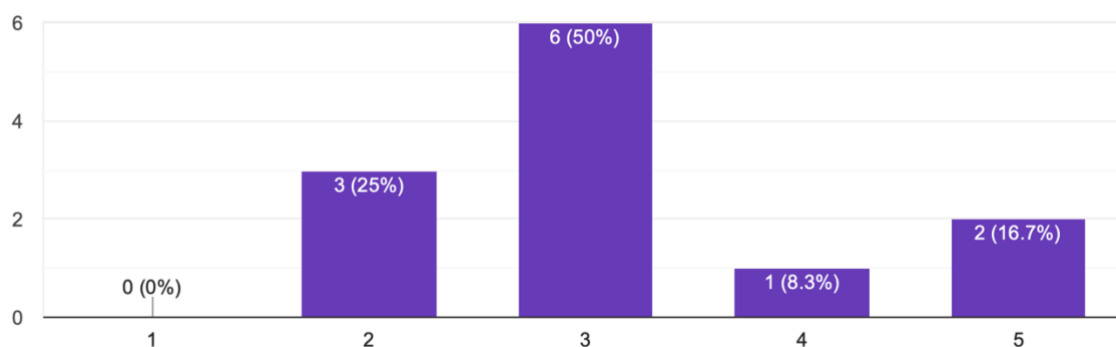

Figur 16

Som vist over, mente 5 av 12 læringsutbyttet deres i praksis var svært bra, 4 mente det var bra, 1 middels og 2 at det var dårlig.

9.2 I hvilken grad vil du si Høgskulen i Volda har jobbet for å kvalitetssikre praksisplassen din?

12 responses

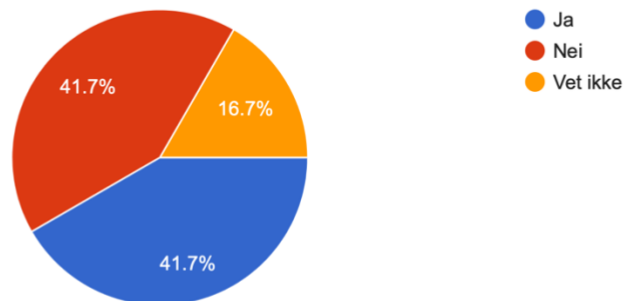

Figur 17

6 respondenter mente HVO har vært middels god til å kvalitetssikre praksisplassen til studentene. 3 mente at skolen var dårlig til å kvalitetssikre, mens 2 mente HVO var svært god til å kvalitetssikre praksis.

9.3 Har du fått en helhetlig vurdering av din innsats og ditt arbeid fra praksisplassen etter endt praksis?

12 responses

Figur 18

5 respondenter har fått en helhetlig vurdering av deres innsats og arbeid fra praksisplassen, mens 5 respondenter har ikke fått en helhetlig vurdering fra praksisplass. 2 respondenter visste ikke om de hadde fått helhetlig vurdering.

4.9 Arbeidslivsrelevans

4.9.1 Høgskulen i Volda

Hillestad sier at studieprogrammet prøver å integrere arbeidslivsrelevans gjennom bransjetreff, der fagfolk fra bransjen holder workshop for studentene, og med ekstern praksis. Hun nevner at på tidligere resultat på studiebarometerundersøkelser har programmet fått lav scoring på arbeidslivsrelevans. Hillestad sier programmet jobber aktivt for å øke arbeidslivsrelevans i studiet.

«Gjennom hele studieløpet har vi diskutert veldig mye dette her med når studentene skal få vite hva om arbeidsliv. Det er både det her med å etablere egen virksomhet og det her med å forstå hvilke ulike arbeidsplasser kan være aktuelt. Men vi har alltid hatt kontakt med arbeidslivet, til mer eller mindre grad, men kanskje det har vært litt knyttet til enkelt lærere og ikke strukturert i programmet sånn som det skulle ha vært.»

Utne mener fordelene med ekstern praksis er at

«studenten observerer og interagerer med et profesjonelt miljø og det ligger veldig mye ikke spesifikk, ikke definerbar kunnskapsoverføring der. Du gjør ting sammen med profesjonelle i forskjellige retninger og det lærer du mye av på en litt annen måte enn å bare være på skolebenken. Og der ligger en verdi i praksisen tenker jeg.»

Bergo prøver å gi praktikantene oppgaver som reflekterer arbeidslivet. Alt i fra korte frister til gruppearbeid. I tillegg forsøker han å vise praktikantene forskjellene mellom arbeidskulturen i Norge og i USA.

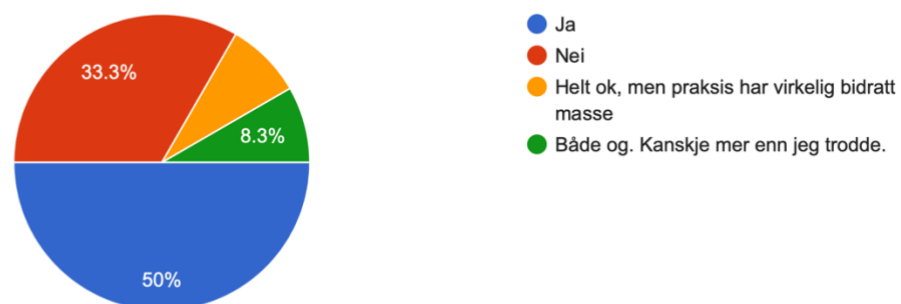
4.9.2 Studentene

10 av 12 studenter mente oppgavene de utførte i praksis var læringsrike og relevante for det de vil jobbe med i fremtiden. 1 respondent svarte at oppgavene ikke var relevante, 1 svarte at de var usikre. 10 av 12 mente at etter praksis så har de blitt mer ansettelsesverdige, mens 2 respondenter var usikre. 2 studenter har fått tilbud om jobb etter praksis, 3 studenter har ikke fått tilbud. Resterende av respondentene har enten fått jobb et annet sted som fortsatt er medierelatert, blitt tilbudt jobbintervju, tilbudt om freelance oppdrag, eller at det enda er usikkert og uvisst. 9 av 12 respondenter mener de har fått en bedre forståelse for mediebransjen gjennom praksisperioden.

5 av 12 respondenter synes at praksis har bidratt til økt arbeidslivsrelevans i svært høy grad, mens 3 synes det bidro i høy grad, 3 synes middels grad, og 1 synes det bidro dårlig med økt arbeidslivsrelevans.

10.6 Føler du at du var forberedt på arbeidslivet i mediebransjen gjennom skolen?

12 responses

Figur 19

6 av 12 studenter følte at studiet hadde forberedt studentene på arbeidslivet i mediebransjen, 4 respondenter mente ikke det. 1 respondent synes både og, og at skolen forberedte studentene mer enn studenten var klar over. Siste respondent mente at skolen

var «helt ok» med å forberede studentene på arbeidslivet i mediebransjen, men at praksisperioden bidro i stor grad. 8 av 12 studenter svarte at de har en bedre forståelse for hva de vil jobbe med i fremtiden. 3 respondenter svarte at de ikke fikk en bedre forståelse for hva de vil jobbe med og ble mer usikker på hva de vil etter praksisperioden. Selv om flertallet fikk en bedre forståelse for fremtidige ønsker, var det flere som svarte at de ble mer usikker, ikke vil jobbe i mediebransjen, vil studere mer både medierelatert og ikke-medierelatert.

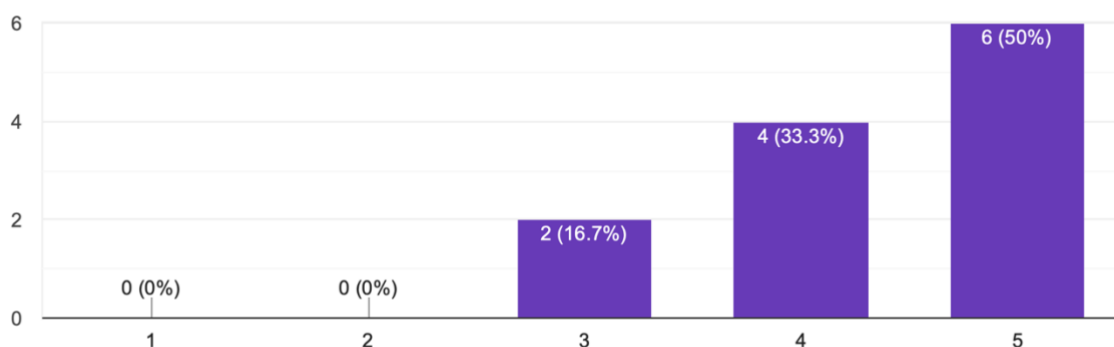
Studentene mente at skolen kunne ha integrert arbeidslivet enda mer i studiet ved å ha flere praksisperioder både internt og eksternt, og varierende i lengde. En respondent foreslo

«faste avtaler med utvalgte praksisplasser tidligere i studiet som vi fikk teste oss ut på og ikke søke/velge selv, slik at vi allerede var sikret plass og fikk fokusere på selve praksisen. Deretter, hatt en mer 'formell' søknadsprosess med praksis som vi har hatt nå senere i studiet (men ikke midt i bachelorskrivingen heller)»

4.10 Andre kommentarer

11.1 Alt i alt, er du fornøyd med praksisopplevelsen din?

12 responses

Figur 20

Som vist over, er 6 av studentene meget fornøyd med praksisopplevelsen sin, 4 av studentene fornøyd, og 2 er middels fornøyd. Mange var fornøyd med å ha fått prøve nye og utfordrende oppgaver. De fleste opplevde godt arbeidsmiljø med gode kollegaer, høy arbeidsmoral, god kommunikasjon på praksisplassen, og spennende oppgaver. De opplevde å få større nettverk og mange muligheter videre. Noen respondenter opplevde å jobbe med

freelance oppgaver for en virksomhet som ikke er medierelatert og at studenten måtte jobbe alene med egen kunnskap og med lite støtte fra praksisplassen. En annen opplevde at det ikke var så mange oppgaver eller «jobber» hos praksisplassen for tiden, så studenten satt mye på kontoret med lite å gjøre. De fleste av respondentene var takknemlig for praksisperioden, men en respondent mente praksisperioden var dårlig plassert med tanke på at våren er en periode der det skjer lite i medieproduksjonsbransjen og at det er upraktisk å ha praksisperioden samtidig som man skriver bacheloroppgaven.

4.11 Funn av samarbeidet med Innovasjon Norge og HVO

Innovasjon Norge samarbeidet ble til fra Utne sitt eget nettverk og engasjement. Utne er førstelektor for journalistiske fag og brenner for å inkorporere innovasjon i mediefagene ved HVO. InternAbroad programmet ved HVO ble tildelt 300.000 NOK for tre år, 2020- 2024, med praksisutveksling til Innovasjon Norge kontorene i Canada, og i USA. I år har 4 praktikanter fra HVO blitt sendt til Innovasjon Norge kontorene i Silicon Valley og i New York City.

Etter en serie med diskusjonsrunder med IN, diskuterte IN og Utne frem at medieproduksjonsstudentene er de med ferdighetene som IN kontorene har behov for. Dermed, har Utne måttet jobbe tett sammen med medieproduksjonsavdelingen for å kvalitetssikre at arbeidsoppgavene samsvarer med det studentene lærer på studiet. Utne sier

«Det er det som er en del av rollen min i prosjektet at jeg snakker med programansvarlig og også emneansvarlig om det her. For eksempel i år har jeg vært i kontakt med både Irene, Jon har jeg snakket litt med for han har jo mye av det som er profesjonsrettet på IFA (Institutt for Film og Animasjon). Jeg har snakket med Dag som er instituttleder, jeg sparret med Ivar John som jo er ansvarlig inn mot bacheloroppgaven deres sånn at det kan tunes og legges til rette for det. Så jeg prøver å integrere så mange som mulig, også for å sikre at det er rettferdighet og at det er riktige kandidater som får muligheten. Jeg gjør jo en research og en referansesjekk på studentene.»

Utne beskriver kommunikasjonen og informasjonflyten med Innovasjon Norge som ganske grundig i forkant av praksisen. Det gikk flere runder med rekrutteringsfasen for å finne riktige praktikanter med ferdighetene IN etterspurte, samtidig som ulike dialoger om praktiske ting som tilgang til utstyr og sted å bo. Kommunikasjonen gikk enten på videomøte

eller på epost. Kommunikasjonen mellom Høgskulen og New York og Silicon Valley kontorene var ganske jevnt fordelt. Den formelle avtalen gikk gjennom Regional Sjefen for Innovasjon Norge som sitter i New York, men ellers er det kontakt med begge kontorene og der det er behov. Den eneste utfordringen med kommunikasjonen som Utne opplevde var at IN kontaktene var travle og ikke alltid tilgjengelige, «Det kan være av og til du må vente litt på å få møtetidspunkt og avtaler fordi kalenderen deres er ganske proppfull.». Bergo mente at en del av kvalitetssikringen for samarbeidsavtalen er å ha en treveis dialog der student, praksisplass, og HVO er involvert og at det er høyt under taket for å ytre meninger og tilbakemeldinger.

Utne var enig i at HVO veileder teamet må jobbe for å finne ressursene som trengs hvis en student trenger faglig hjelp i praksisperioden

«jeg ser jo på en måte på min rolle som den som dere har løpende kontakt med under praksisperioden, men det er viktig at dere vet hvis, la oss si at du trenger hjelp til å kunne løse et eller annet i oppsett av en videopodcast som er av teknisk karakter, da må jeg kunne hjelpe deg å finne Jon eller Andreas som kan gå inn og hjelpe deg da. Så selv om jeg er ansvarlig for praksisen din så kan jeg dra inn andre spisskompetanser. Det er ikke sikkert at det er kommunisert tydelig nok når du spør om det, men det er sånn jeg ville løst det hvis det var et sånt scenario.»

Hvis en student er praktikant et sted som ikke er en mediebedrift og jobber med kommunikasjonsavdelingen ved en virksomhet, er det større sjanse for at mentoren på praksisplassen ikke har noe faglig kompetanse innenfor oppgavene som medieproduksjons praktikanten får. Dette var realiteten for praktikantene hos Innovasjon Norge beskriver Utne

«Nei vi har egentlig ikke det (veileder med faglig kompetanse hos IN). Og det er ofte et problem eller om det ikke er et problem så er det en utfordring med, når du jobber in-house i corporations eller i organisasjoner som ikke er medieselskap. Det ser man ofte at sånne medieavdelinger i større organisasjoner er ikke så flust med fagpersonell innenfor et felt, men allikevel så jobber man med medieproduksjon der. Så det er en generell utfordring for alle som beveger seg ut i den verdenen der av og til da.»

Dermed er det ekstra viktig at HVO bistår med ekstra assistanse og veiledning på faglig kompetanse for studentene som er praktikant i en ikke- mediebedrift.

5 Analyse av funn

Funnene presentert over vil i dette kapittelet analyseres.

Praksis må kvalitetssikres på en systematisk måte. Siden det er så krevende å få til en kvalitetssikret praksisperiode er det mulig praksis ikke er rett løsning på arbeidslivsrelevans. Derimot, ønsker denne oppgaven å fokusere på fordelene av ekstern praksis og hvordan det kan øke arbeidslivsrelevans for studentene. Hovedtemaene fra NOKUT er sammenflettet og går over i hverandre og det kan være vanskelig å skille de. Dette ble tydelig i funnene av dataen i intervjuene og spørreundersøkelsen⁴ der for eksempel kommunikasjon ofte inngår som en forutsetning eller et viktig element i de andre hovedtemaene som samarbeid, integrasjon, og veiledning.

Ekstern praksis er praksisbiten i studieprogrammet nevner Programansvarlig, Hillestad. Forhåpentligvis, vil studentene jobbe med praktiske arbeidsoppgaver i praksisperioden som bidrar til utviklingen av ferdighetene og teoriene lært på studiet. Hillestad nevner at integrasjonen av teori og praksis kan gjøres ved å knytte bacheloroppgaven til praksisoppholdet. Hvis studentene klarer å finne en problemstilling ut ifra erfaringen deres fra praksisperioden kan det øke bevisstheten rundt teorien i arbeidet utført i praksis. Det gir studenten muligheten til å reflektere praksis i en teoretisk ramme. Funnene fra NOKUT sier refleksjon er en viktig del av økt læringsutbytte og integrasjon (NOKUT, 2019, s. 21). Spørreundersøkelsen svart av medieproduksjonsstudentene stilte ingen spørsmål angående bacheloroppgaven og om studentene hadde knyttet problemstillingen deres i oppgaven med erfaringer fra praksisoppholdet. Dermed, er det vanskelig å svare om alle studentene har brukt bacheloroppgaven som en mulighet til å reflektere over teorien i praksisperioden. Derimot, hvis dette er studieprogrammets løsning på integrasjon av teori i praksis bør dette tydeliggjøres til studentene. Om ikke, bør det gjøres om til et krav slik at studentene må finne en problemstilling knyttet til praksisoppholdet. Per nå, er dette kun en anbefaling fra enkelte veiledere.

⁴ Referer til fotnote nr. 3 i punkt 4.1.2 på s. 20

For å forsikre integrasjon mellom teori og praksis er det viktig at HVO har en oversikt over arbeidsoppgavene studentene skal utføre i praksis (NOKUT, 2019, s. 27). Med full oversikt, kan veilederne ved HVO kvalitetssikre ekstern praksis i høyere grad. Det kan bidra til at veilederen kommuniserer med praksisplassen for å formidle formålet med studiet og forventninger studiet har til utbyttet av praksis. Veilederen kan bidra med å drøfte en kontrakt som formaliserer kvalitetssikringen.

«Mye tyder på at klare planer og mål for praksis utarbeidet sammen med studenter og praksisfeltet bidrar til kvalitet i praksis (Delrapport III og IX). Det at studentene blir godt kjent med og/eller selv er med å utarbeide læringsmål for praksis, kan øke eierskapet til praksis og læringsprosessen og fungere som holdepunkter underveis. Når praksisveileder også er med på å utarbeide målene for praksis, eller i alle fall kjenner godt til disse, øker eierskapet også fra deres og praksisfeltets side. I tillegg til å bidra til integrasjon er det nødvendig for at praksisveilederne skal kunne bidra til at studentene får det læringsutbyttet de skal ha og at studentene, i de tilfellene det er relevant, også vurderes på det samme. (ibid.).»

Studieprogrammet har ikke full oversikt over arbeidsoppgavene til alle studentene i praksis. Dette varierer basert på veileder og om de har hatt dialog med studenten i forkant. Dermed har programansvarlig Hillestad kun oversikt for de studentene hun veileder.

Intervjuet med Utne og Hillestad beviste at Utne har opparbeidet en detaljert avtale med Innovasjon Norge, men at programansvarlig Hillestad ikke er involvert i innholdet av avtalen og kvalitetssikrer ikke praksisplassens relevans for studiet. Hillestad forventer at Utne videreformidler tilbakemeldinger fra studentene om samarbeidet med IN og at nødvendige endringer skjer mens studentene er ute i praksis, ikke i forkant. Det forventes at studentene er reflekterte nok til å vite hva som er riktig og galt, og hva som er kvalitetssikret praksis. Dette er et svik i kvalitetssikringen av IN samarbeidet fra studieprogrammet sin side. Tettere oppfølging og dialog internt i HVO kan løse dette.

Med en så bred studie, er det vanskelig å dekke alle områder medieproduksjonsfeltet kan innebære. I tillegg, vil det alltid være studenter som ønsker å jobbe med noe som ikke er like relevant med teorien lært på studiet. Spørreundersøkelsen beviser hvor vidt spennet er mellom arbeidsoppgavene til studentene på ulike praksisplasser. Det beviser også hvor stort medieproduksjonsfeltet er og hva som betegnes som «relevant». Noen respondenter mente at arbeidsoppgavene i praksis var lite relevante med det de hadde lært på skolen. Blant

arbeidsoppgavene var det 2 studenter som jobbet med podkast, og 2 som jobbet med IT i praksisperioden. Dette er to felt som medieproduksjonsstudiet ved HVO ikke lærer studentene noe om. Fra disse funnene kan man trekke en konklusjon om at disse 4 studentene hadde irrelevante oppgaver med tanke på teorien de har lært på studiet. Derimot, er det vanskelig å vite om oppgavene var relevante for det de ønsker å jobbe med i fremtiden. I et tilfelle, svarte en respondent at han lærte tekniske ferdigheter han trengte for å jobbe som EVS-operatør, en spesifikk rolle i medieproduksjon, som han aldri hadde lært på studiet. Dette er et eksempel på at praksisoppholdet bidrar til å lære og utvikle nye ferdigheter som øker ansettelsesbarheten til studenten.

Når medieproduksjon er et så vidt felt, er det viktig at studiet konkretiserer og definerer hva den 3-årige utdanningen fokuserer på. Det er viktig at studieprogrammet kommuniserer tydelig hva den kan utdanne studentene sine til (Schön, 2016, s. 18). Med tydeligere definisjon på studiet er det enklere å forberede studentene til ekstern praksis og oppgavene de vil utføre. Hillestad går inn på de tre retningene medieproduksjonsstudiet ved HVO ønsker å legge vekt på fremover. Disse tre retningene er igjen brede, og det finnes mange spesifikke roller innenfor hver retning. De tre retningene studiet vil fokusere på er, å jobbe i et produksjonsselskap stort eller smått, å jobbe med kommunikasjonsavdelingen ved en større virksomhet (ofte ikke-mediebedrift), eller å jobbe med egen virksomhet. Studieprogrammet ønsker å utvikle seg slik at det er mer fokus på entreprenørskap, der studentene lærer hvordan de jobber selvstendig eller 'freelance' med egen bedrift. Dette ytret flere studenter ønske om i spørreundersøkelsen.

Det finnes ikke et bedre sted enn Silicon Valley for å lære om entreprenørskap og innovasjon sier Utne. Samarbeidet med Innovasjon Norge kan bidra til å styrke og integrere entreprenørskap i studiet hvis det er den retningen de ønsker å ta. Praksisavtalen varer kun ut 2024, men det legger grunnlaget for et langsiktig samarbeid som kan utvikles til mer. Utne mener at det er viktig at mediefakultet ved HVO legger mer vekt på innovasjon for å leve og interagere i en moderne og omskiftende medievirkelighet som er veldig teknologiskdrevet. Dette støtter også funnene fra doktorgradsavhandlingen til Stalheim om innovasjon i høyere utdanning.

«Innovasjonar kan i så måte sjåast på som ein respons for trongen til endring i sektoren med mål om å førebu studentane på hurtige omstillingar i samfunnet. Til dømes er inntoget av digital teknologi (Fossland, 2014) medrekna simulering (Jeffries, 2005) vorte aktuelle verkemiddel i utviklinga av undervisinga i HU.» (Stalheim, 2020, s. 4)

Mediebransjen er i konstant endring og studiet har et ansvar om å reflektere det for å gi studentene et realistisk bilde på arbeidslivet de skal ut i (Meld. St. 16 (2020-2021)). Med et slikt samarbeid kan studieprogrammet integrere arbeidslivsrelevans i studiet.

Gjengående i spørreundersøkelsen var det flere spørsmål som var uaktuelle for en student. Denne studenten hadde praksis i egen bedrift. Foreløpig har studieprogrammet tillatt studentene valget om å ha ekstern praksis hos en etablert virksomhet, eller i egen bedrift. Dette funnet åpner diskusjonen om hvordan HVO kan kvalitetssikre læringsutbytte for studenter som velger å ha praksis i egen virksomhet. I verste tilfelle så gjør ikke studenten noe på 2 måneder og får ingen utbytte. Å ha praksis i egen bedrift motsier teorien om å lære av de beste. Selv om studenten som velger å ha praksis i egen bedrift er selvstendig og sørger selv for å utvikle ferdigheter, har HVO et visst ansvar for å sikre at studenten får ordentlig utbytte av praksisperioden. HVO må sikre seg om at studenten får riktig med veiledning og at programmet stiller krav til studenten slik at de utfører noe i praksis (NOKUT, 2019, s.35). Denne respondenten svarer i spørreundersøkelsen under rammebetingelser at de hadde ingen kontrakt mellom seg selv og HVO, noe som beviser at det ikke reguleres hvilke arbeidsoppgaver studenten skal utføre i egen praksis. Det er fare for at studenten selv ikke legger vekt på integrasjon mellom teori og praksis. Studenten kan også miste verdifull mulighet til å bygge et profesjonelt nettverk med kontakter fra mediebransjen. En løsning hadde vært om studieprogrammet kun tillot studenter å dra i ekstern praksis hos andre aktører i mediebransjen for å sikre alle temaene ovenfor. Studieprogrammet bør vurdere om praksis i egen bedrift er hensiktsmessig.

Studentenes rettigheter er i stor grad overgitt til institusjonen å definere (NOKUT, 2019, s.23) Flertallet av praksisavtaler sikrer at avtalen mellom institusjonen og praksisplassen er bindende, spesifiserer praksisens omfang og når i studieløpet praksisen skal finne sted. Et mindretall av avtalene regulerer praksisveilederes kompetanse, praksisveilederens

kapasitet/forventet arbeidsomfang, praksisstedets oppfølging og veiledning av studentene, læringsutbytte, vurderingsformer og studentenes rettigheter og plikter (NOKUT, 2019, s. 42). Det er det mange forskjellige lovverk institusjonen kan og må forholde seg til. «Den samlede reguleringen av praksis i høyere utdanning fremstår som dels uoversiktlig og dels uhensiktsmessig.» (ibid., s. 24). Funnene gjort fra intervjuene med Hillestad og Utne er at HVO følger ikke bare et lovverk, men flere. Dette er også avhengig av situasjonen. Hvis det oppstår et problem i praksisoppholdet angående opphavsrett så må de lovene trekkes inn. POE- prosjektet er godt i gang med å profesjonalisere avtaler og rammeverk som beskytter studentene ut i praksis, «Litt av hensikten med prosjektet er å rydde opp i det og profesjonalisere det og sikre at det er i tråd med lovverk.» sier Utne. Hillestad nevner at de er tilgjengelige for å hjelpe dersom det oppstår noen problemer. Med andre ord er det opp til studenten å ta ansvar og å ta kontakt dersom det er noe de er usikre på. Hillestad poengterer at studieprogrammet informerer studentene om rettighetene sine som praktikant, men funnene fra spørreundersøkelsen viser at flertallet av studentene ikke ble informert. Her må HVO bli flinkere til å kommunisere og informere tydelig til studentene.

De fleste studentene hadde skrevet under på kontrakt med praksisplassen. Det er fordelt likt mellom hvem som hadde ansvar for å drøfte og sende kontrakt. Ideelt sett, bør HVO ha ansvar for å drøfte et utkast til en kontrakt og sende det til praksisplass. Slik kan HVO kontrollere at arbeidsoppgaver og rammebetingelser blir ivaretatt (NOKUT, 2019, s. 27). Hvis HVO veileder hadde lagt vekt på å gå gjennom og drøfte kontrakten sammen med studenten og praksisplassen, hadde studenten blitt kjent med elementene av en arbeidskontrakt. Dette er en ferdighet de vil ta med seg gjennom hele yrkeslivet. Samtidig, må studenten ta initiativ for å være en aktiv del av søknadsprosessen for å lære og bli selvstendig. Dette skal derimot ikke hindre at HVO sikrer at studentene får en kvalitetssikret praksisplass.

I likhet med Hillestad, syntes studentene det var viktig at de selv kunne velge praksissted for å kunne skreddersy til deres egne ønsker og behov. Studieprogrammet deler allerede en liste med forslag til praksisplasser med studentene, men noen studenter mente det kunne vært større utvalg. Studenten kan også finne egne praksisplasser, men da er det viktig at

veilederne tar like mye ansvar for å kvalitetssikre. Som Hillestad nevner er det en svikt i veiledning- og oppfølgingsordningen, der noen veiledere tar mer ansvar enn andre.

Både Hillestad og studentene er enige om at det burde være flere praksisperioder i løpet av studiet, spesielt internpraksis. Begge partene var enige om at flere praksisperioder hadde gitt økt læringsutbytte og bidratt til mengdetrening av praktiske oppgaver. Med internpraksis kan studentene late som at de jobber i et produksjonsselskap og herme etter arbeidslivet med ulike oppgaver, klienter, og raske innleveringsfrister. Dette kan bidra til å forberede studentene så godt som mulig til ekstern praksisperioden senere i studiet. Internpraksis der studentene kan simulere arbeidslivet i et produksjonsselskap er mer effektivt enn observasjonspraksis. Dette støtter teorien til Lave og Wegner om at aktiv deltakelse gir større læringsutbytte (2020, s. 94-95). Ekstern- og internpraksis på medieproduksjonsstudiet kan defineres som «legitimate peripheral participation».

Timing av praksis er bra for den gir et springbrett inn i yrkeslivet etter endt bachelorgrad, men den sammenfaller med bacheloroppgave skriving som henger over skuldrene til studentene. Det at periodene sammenfaller kan stå i veien for at studentene har tid og krefter til å fokusere på praksisoppgavene. Hillestad nevner at programmet ser på løsninger og vil mest sannsynlig flytte bacheloroppgavefristen slik at den ikke sammenfaller med praksisperioden. I tillegg vil bacheloroppgaven for fremtidige studenter være en praktisk produksjon i stedet for en teoretisk oppgave. Dette skaper da problemer for integrasjonen av teori i praksis når refleksjonsmuligheten blir fjernet.

En student hadde praksis et sted der de ikke hadde erfaring med tidligere praktikanter. Med tettere samarbeid kan HVO veilede praksisplassen hvis det er første gang de tar imot praktikanter. Et samarbeid mellom institusjon og praksisplass kan være en måte å kontrollere læringsprosessen til studenten i praksis og sikre en vellykket praksisperiode (NOKUT, 2019, s.42). Utne har jobbet tett sammen med IN for å legge til rette et kvalitetssikret samarbeid. Med anonymisert spørreundersøkelse er det vanskelig å vite hvilke respondenter har deltatt i praksisordningen med IN. Derfor er det vanskelig å finne

spesifikke og pålitelige svar om samarbeidet fra student synspunktet. NRK samarbeidet med HVO er kun muntlig, men bør formaliseres slik at avtalen er skriftlig og bindende.

Kommunikasjon og informasjonsflyt inngår i alle temaene og er essensielt for å sikre en vellykket praksisperiode. Resultatene fra spørreundersøkelsen viser at mange av studentene hadde ansvar for kommunikasjonen mellom praksisplass og med HVO. De to respondentene som opplevde at HVO tok ansvar for kommunikasjon mellom student og praksisplass hadde mest sannsynlig en engasjert veileder som tok ansvar. Resultatene viser at kommunikasjonen mellom student og praksisplass var bedre enn mellom student og HVO. HVO er nødt til å bli flinkere til å kommunisere med praksisplass og studenter for å forberede og informere om, og vurdere praksisperioden.

Hillestad beskriver at studieprogrammet har ekstra penger for å betale tilsatte for å være praksisveiledere. Studiet har en praksiskoordinatorordning, men det er manglende samsvar mellom ord og handling. Hillestad legger frem at veileder skal være i kontakt med studenten både før og underveis praksisperioden. Mange studenter opplevde lite kontakt eller oppfølging fra HVO veileder. I noen tilfeller fikk ikke veilederne kontakt med studentene under praksis fordi studentene ikke var tilgjengelige på kanalene som de bruker for å kommunisere. Det bør være system på hvordan student og veileder tar kontakt under praksisperioden. Dette gjør det også tydelig for studenten at veilederen er tilgjengelig dersom det skulle oppstå noen spørsmål eller problemer i praksisperioden. Veileder kan også formidle at det skal være en midtevaluering eller samtale på forhånd. Da er studenten obs på at det kan komme en melding fra veileder på disse kanalene. Hensikten med disse samtalerne er for å forsikre at studenten får en kvalitetssikret praksisplass på forhånd, og at studenten trives underveis. Midtevalueringen fungerer som en vurdering, samt oppfølging av praksisopplevelsen. Veilederen har stort sett ansvaret for at praksisperioden for hver enkel student blir kvalitetssikret. Det bør finnes en oppskrift som alle veiledere må følge slik at kvalitetssikringen for studentene blir likebehandlet.

NOKUT poengterer at en mentor ved praksisplassen med faglig kompetanse er svært viktig for læringsutbyttet for studenten (NOKUT, 2019, s. 35- 36). Dette kan være et problem for

praktikanter hos IN, men det kan også være noen fordeler. Eksempler av fordelene kan være at praktikanten er nødt til å jobbe selvstendig og er ansvarlig for egenlæring. Ulempen med dette kan være at praktikanten ikke lærer vesentlige prosesser (ved planlegging, gjennomføring, og distribuering) som gjøres i mediebransjen, og at praktikanten ikke har noen å kontakte hvis de har spørsmål angående det faglige. Her bør Høgskulen i Volda tydeliggjøre at de stiller opp med en kontaktperson ved HVO slik at studenten ikke står alene i arbeidet. Dette gjelder også for andre studenter som får praksis hos en ikke-mediebedrift uten veileder med fagligkompetanse. Dette bør HVO ta hensyn til når de anbefaler praksisplasser, og om ikke-mediebedrifter er hensiktsmessige praksisplasser. I likhet med praksis i egen virksomhet, lærer ikke praktikanten av de beste og etablerte profesjonelle når praktikanten er den mest erfarne i fagfeltet.

Litt over halvparten av respondentene hadde en oppnevnt mentor, der de fleste var tilgjengelige og til stede under praksisoppholdet. Dessverre hadde ikke de fleste studentene faste oppfølgings- eller veiledningstimer med praksis mentoren. Det er mulig dette spørsmålet ikke var tydelig nok, og at svarene ikke er pålitelige og gyldige. Spørsmålet legger vekt på «faste» veiledningstimer, og det er vanskelig å vite om noen studenter har svart basert på at de ikke har hatt «faste» timer, eller om de ikke har hatt noen oppfølgings- eller veiledningstimer i det hele tatt. Gjennom kommunikasjon og avtaler kan HVO kreve at studenten får en oppnevnt mentor ved praksisplassen.

Vurdering trenger ikke bety nivået til arbeidet studenten har utført i praksis, men heller en evaluering av hva studenten har utført. Dette var dårlig kommunisert til intervjuobjektene og ble en svikt i metodekvaliteten. HVO oppfattet temaet vurdering som å gi studentene karakterer for arbeidet gjort i praksis. Det ble senere tydeliggjort at HVO ber studentene om å skrive en praksisrapport etter endt praksisperiode. Praksisrapporten gir studentene muligheten til å reflektere over praksisperioden med tanke på faglige oppgaver, organisering, læringsutbytte, og hva de kan anbefale til fremtidige studenter. Som nevnt tidligere, har ikke alle studentene hatt jevnlig kontakt med veilederen sin hos HVO. Det er synd hvis praksisrapporten, som leveres inn etter endt praksisperiode, er første gang studieprogrammet får tilbakemeldinger om praksisoppholdet. Da er det for sent å endre og

kvalitetssikre hvis studenten har opplevd en mislykket praksisperiode. Det er også viktig at HVO er tydelig på hva praksisrapporten innebærer slik at studenten kan utdype seg og skrive en detaljert rapport. Hvis studentene ikke har fått tydelig beskjed om hva praksisrapporten skal inneholde, er det ikke gitt at alle studenter utdyper seg og reflekterer over sine egne opplevelser og erfaringer.

Kvalitetssikring av vurdering er ikke systematisert og burde ha vært det. Som oftest er institusjonene gode til å samle studentevalueringer, men har ikke like stort fokus på vurderinger fra praksisplassen (NOKUT, 2019, s.41). I tillegg så får ofte ikke praksisveilederne ved praksisplassene tilbakemelding om studentevalueringene fra praksis. Dette betyr at det ikke er god nok kommunikasjon mellom institusjon og praksisplass om kvalitetsarbeidet og hvordan de kan dele tilbakemeldingene og vurderingene for å forbedre praksisopplevelsen for studenten. Utne sin kommentar om deling av vurderinger belyser et godt poeng om at man skal være forsiktig med å dele praksisrapporter av ulike grunner. Med det sagt er det fortsatt viktig å dele de viktigste punktene og konstruktive tilbakemeldingene fra studenten og deres opplevelse slik at praksisplassen har en mulighet til å forbedre seg til neste runde med praktikanter. Dette er spesielt viktig hvis praksisplassen har en avtale med skolen og de jobber sammen for å skape en kvalitetssikret praksisperiode for studentene. Studentene opplevde at HVO var middels god til å kvalitetssikre praksis, og at skolen har et forbedringspotensial. IN har allerede merket fra egne vurderinger at de er nødt til å forbedre interne rutiner for å være mer organisert før de mottar neste kull med praktikanter.

«Universiteter og høyskoler har et viktig samfunnsoppdrag i å utdanne kandidater som møter arbeidslivets kompetansebehov.» (Meld. St. 16 (2020-2021)). Basert på funnene fra spørreundersøkelsen har flertallet av respondentene opplevd godt læringsutbytte fra praksisoppgavene sine, samt fått nye kontakter. Mange har fått en bedre forståelse for mediebransjen og blitt tilbudt jobb eller freelance jobber. Det er trygt å si at ekstern praksis har bidratt til arbeidslivsrelevans i medieproduksjonsstudiet. Samarbeidet med IN kontorene i Nord-Amerika har bidratt til å internasjonalisere studiet, der praktikantene fikk oppleve arbeidskulturen i USA. Dette er en viktig ferdighet for senere jobbing uavhengig om

man jobber i Norge eller i utlandet. Med enda bedre kvalitetssikring fra HVO sin side, kan praksisperioden være utrolig læringsrikt og nyttig for alle medieproduksjonsstudenter.

6 Konklusjon

Med utgangspunkt i NOKUT hovedtemaene integrasjon, rammebetingelser, organisering, samarbeid, kommunikasjon og informasjonsflyt, oppfølging og veiledning, vurdering, og kvalitetssikring, har denne oppgaven undersøkt i hvilken grad medieproduksjonsstudiet ved Høgskulen i Volda kvalitetssikrer ekstern praksis for studentene sine. Oppgaven har undersøkt perspektivene og synspunktene til institusjon (HVO), student, og noen poeng fra praksisplass (IN).

Integrasjonen av teori og praksis er kjernen i kvalitetssikringen av ekstern praksis. Studieprogrammet medieproduksjon ved HVO er godt i gang med å kvalitetssikre ekstern praksis for studentene, men mangler fortsatt konkrete måter å integrere teori i praksis. Praksis, Oppdrag, Entreprenørskaps -prosjektet jobber også med å systematisere og formalisere praksisordningen for studenten både for å levere kvalitet i praksis, men også for å øke arbeidslivsrelevans i studiet. Derimot, har studieprogrammet enda en vei å gå for å kvalitetssikre ekstern praksis i høy grad. Hovedproblemene ligger i kommunikasjon og veiledning. Disse to temaene henger godt sammen.

Funnene viser at det må være bedre kommunikasjon fra HVO sin side både til student og til praksisplass. Studieprogrammet har gode intensjoner, men det er manglende samsvar mellom ord og handling. Med bedre kommunikasjon kan HVO skape godt samarbeid med praksisplasser med fellesforventninger for praktikantene. God informasjonsflyt informerer og forbereder studentene på praksisperioden og hva de kan forvente. Problemet med veilederordningen ved HVO er at det er ubalanse i ansvaret de ulike veilederne tar for å kvalitetssikre praksis for hver enkel student. Ofte er informasjon om rammebetingelser, organisering og samarbeid opp til veilederen å videreformidle til studenten. Samtidig er det veileder som har ansvar for oppfølging og vurdering av praksisopplevelsen til studenten. Uten god kommunikasjon med veileder er ikke studenten klar over de gode intensjonene programmet egentlig har for å kvalitetssikre praksis. Studieprogrammet har jobbet for å ha

struktur på ekstern praksisordning, men den blir ikke kommunisert godt nok. Dermed, oppleves det som om skolen ikke har lagt til rette for praksis, når svikten ligger i formidlingen av tilbudene.

Samarbeidet med Innovasjon Norge har blitt grundig kvalitetssikret på forhånd, men programansvarlig bør ta en mer aktiv rolle i diskusjonen om relevante arbeidsoppgaver for å sikre relevans mellom teori og praksis. Samt, finne en løsning på mangel av praksismentor med faglig kompetanse. Ellers beviser dette samarbeidet at praksisavtaler binder partene i tilstrekkelig grad som sikrer felles ansvar i å kvalitetssikre praksisordningen. Praksisavtaler sikrer også bedre kommunikasjon med praksisplassene.

Den mer overordnede problemstillingen er om Institutt for film og animasjon (IFA) fakultetet har i tilstrekkelig grad definert hva medieproduksjonsstudiet er. Når studiet ikke er definert, er det vanskelig for både studieprogram og for student å ha felles forventninger og jobbe ut ifra det. Det er viktig at definisjonen på programmet er tydelig kommunisert slik at alle forstår hva studiet innebærer og hvilke yrker blir aktuelle etter endt utdanning. Definisjon av studiet bidrar til å spisse og konkretiserer aktuelle praksisplasser som flettes tett sammen med teorien lært i studiet. Med felles forventninger og forståelse for faget er det lettere å kvalitetssikre gode og relevante praksisplasser og -opplevelser for studentene.

Litteraturliste

Busch, T. (2021). *Akademisk Skrivning: For Bachelor- og Masterstudenter* (2.utg.). Fagbokforlaget.

Høgskulen i Volda. *Medieproduksjon: Bachelorgrad*. Hivolda.no.
<https://www.hivolda.no/studietilbod/medieproduksjon/haust>

Lave, J. & Wenger, E. (2020). *Situated Learning: Legitimate peripheral participation* (31.utg.). Cambridge University Press.

Meld. St. 16 (2020-2021). *Utdanning for omstilling: Økt arbeidslivsrelevans i høyere utdanning*. Kunnskapsdepartementet. <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld.-st.-16-20202021/id2838171/?ch=1>

NOKUT. (2019). *Kvalitet i praksis- utfordringer og muligheter* (16/2019).
https://www.nokut.no/globalassets/nokut/rapporter/ua/2019/kvalitet-i-praksis-utfordringer-og-muligheter_16-2019.pdf

NOKUT. (2018). *Til Glede og besvær- praksis i høyere utdanning* (3-2018).
https://www.nokut.no/globalassets/nokut/rapporter/ua/2018/hegerstrom_turid_til_glede_og_besvar_praksis_i_hoyere_utdanning_3-2018.pdf

Næss, H. E. & Pettersen, L. (2017). *Metodebok i kreative fag*. Universitetsforlaget.

Schön, D. (2016). *The Reflective Practitioner: How Professionals Think in Action*. Routledge.

Stalheim, O., R. (2020). *Innovasjon i høgare utdanning: Eit studentperspektiv på utvikling av profesjonskompetanse*. [Doktorgradsavhandling]. Høgskole i Innlandet.

Swanstrøm, K. A. (2022, 26. januar). Full pott i tildeling for samarbeidsprosjekt. *Høgskulen i Volda nyhende*. <https://www.hivolda.no/kulturfag/full-pott-tildeling-samarbeidsprosjekt>

Østbye, H., Helland, K., Knapskog, K., Larsen, L.O., Moe, H. (2013). *Metodebok for Mediefag* (4.utg.). Fagbokforlaget.

Vedlegg

1.0 Spørreundersøkelse for medieproduksjonsstudentene

<https://docs.google.com/forms/d/11wEGyks9ffB5kQzV6mipAzkv3w8-YDzCzbfJH3etBBM/edit?usp=sharing>

2.0 Intervjuguide

2.1 Programansvarlig, Irene Hillestad

<https://docs.google.com/document/d/1LwKzSjelcjkRozRdYlydgYYbGXqOJ0N/edit?usp=sharing&oid=111393834738143510635&rtpof=true&sd=true>

2.2 Fagligansvarlig for InternAbroad, Tormod Utne

<https://docs.google.com/document/d/1ZAfsxBcwsasvNTdVdcLnSV1VxR3u9Rzw/edit?usp=sharing&oid=111393834738143510635&rtpof=true&sd=true>

2.3 Innovasjon Norge, Alexander Bergo

https://docs.google.com/document/d/1bbjY8YxOYVtP0_g7KvA0TRXN5HgDzoPe/edit?usp=sharing&oid=111393834738143510635&rtpof=true&sd=true

3.0 Transkribering

3.1 Programansvarlig, Irene Hillestad

<https://docs.google.com/document/d/1TOwSbXIHesZEPY0UbZ90FtSA9eWfScCA/edit?usp=sharing&oid=111393834738143510635&rtpof=true&sd=true>

3.2 Fagligansvarlig for InternAbroad, Tormod Utne

https://docs.google.com/document/d/1irtrfIXw8J_SVTUC65aGvQkmlOtpSsW4/edit?usp=sharing&oid=111393834738143510635&rtpof=true&sd=true

3.3 Innovasjon Norge, Alexander Bergo

<https://docs.google.com/document/d/1XMxivpqJMmiz1IZ8qW24PuOKDa65VfuA/edit?usp=sharing&oid=111393834738143510635&rtpof=true&sd=true>